

Cărticica Sefului de Cuib

de CORNELIU ZELEA CODREANU

Tipografia "C. S. m. c."

Bucuresti, 1940

Legiunea este o organizatie întemeiată pe ordine si disciplină.
Legiunea e călăuzită de un nationalism curat, izvorât din
nemărginita dragoste de Neam si Tară.
Legiunea vrea să trezească la luptă toate energiile creatoare ale
Neamului.
Legiunea apără altarele Bisericii pe care dusmanii vor să ni le
dărâme.
Legiunea îngenunche înaintea crucilor vitejilor si mucenicilor
Neamului.
Legiunea stă scut neclintit în jurul Tronului, din care voevozi si
regi s'au jerfit pentru apărarea si înălțarea Patriei.
Legiunea vrea să clădească din suflete tari si brate vânjoase o
Tară puternică, o Românie nouă.

CUVÂNT ÎNAINTE

După doi ani de prigoană cumplită, "Cărticica sefului de cuib"
reapare sub semnul biruintei Căpitanului. Acest îndreptar de
viată, organizare si doctrină legionară, cu pagini din care s-au
născut, au luptat si au murit atâția legionari fanatizati, a fost
prigonit si ars în rând cu trupurile martirilor nostri.

LEGIONARI,

Păstrați această carte si nu vă abateti de la ea.
E gândul si vointa celui mai mare îndrumător al neamului nostru,
pentru a realiza un om nou, o elită adevărată si o tară ca soarele
sfânt de pe cer.

E flacăra din nemărginita dragoste a Căpitanului pentru noi.
E lege peste veacuri, pentru neamul românesc.
Salutul se păstrează neschimbat, pentru că voim să crestem în
duhul Lui.

Până nu se va întuneca cerul românesc peste sufletele noastre,
Căpitanul nu poate muri.
Il avem si trăiește în noi.

TRĂIASCĂ LEGIUNEA SI CĂPITANUL!

Horia Sima

1940, Bucuresti

P A R T E A I - a

Sedinta cuibului. Legile. Micul drapel. Initiativa. Executarea ordinelor.

Camarazi,

La apelul făcut de a ne reorganiza cu totii în cuib ati răspuns într-un număr covârșitor. Pământul Strâmosesc va publica pe rând numele cuiburilor, dându-le aprobarea cuvenită. Sunteți din toată tara și din toate păturile sociale. În majoritate tărani și muncitori.

PUNCTUL 1. Acum știți cu totii ce este un cuib: un grup de oameni sub comanda unui singur om. Cuibul nu are comitet. El are numai un șef care comandă, un corespondent care poartă corespondența, un casier care strânge cotizatiile și un curier care face legătura cu alte cuiburi sau cu șeful județului. Toti aceștia, ca niște frați adevărați, ascultă de camaradul lor, care îndeplinește funcțiunea de șef de cuib. (Vezi < Pentru Legionari >, parte <Legiunea Arhanghelului Mihail >, capitolul < Primele începuturi de organizare >)

PUNCTUL 2. Datoriile corespondentului, curierului și casierului cuibului.

Corespondentul ține corespondența cuibului la ordinele șefului de cuib. El scrie și expediază scrisorile. Curierul face legătura între membrii cuibului, sau între două cuiburi, sau între cuib și diferiți șefi ierarhici. El aduce pachetele cu broșuri, reviste, manifeste, ziare, etc de la gară sau de la poștă și le împarte membrilor. Stă la ordinele șefului de cuib.

Casierul are grijă să se încaseze o sumă cât de mică (cel puțin un leu pe lună), de la fiecare membru. Sau alte ajutoare. El de asemenea stă la ordinele șefului de cuib.

PUNCTUL 3. Cele șase legi fundamentale ale cuibului. Au fost tratate pe larg vechile directive ale cuibului (directive desființate total prin apariția broșurii de față).

Le enumerăm aici:

1) Legea disciplinei: fii disciplinat legionar, căci numai așa vei învinge. Urmează-ți șeful și la bine și la greu.

- 2) Legea muncii: muncește. Muncește în fiecare zi. Muncește cu drag. Răsplata muncii să-ți fie nu câștigul, ci mulțumirea că ai pus o cărămidă la înălțarea Legiunii și la înflorirea României.
- 3) Legea tăcerii: vorbește puțin. Vorbește ce trebuie. Vorbește cât trebuie. Oratoria ta este oratoria faptei. Tu făptuiești; lasă pe alții să vorbească.
- 4) Legea educației: trebuie să devii altul. Un erou. În cuib fă-ți toată școala. Cunoaște bine legiunea.
- 5) Legea ajutorului reciproc: ajută-ți fratele căzut în nenorocire. Nu-l lăsa.
- 6) Legea onoarei: mergi numai pe căile indicate de oanoare. Luptă, nu fi niciodată misel. Lasă pentru alții căile infamiei. Decât să învingi printr-o infamie, mai bine să cazi luptând pe drumul onoarei.

PUNCTUL 4. Micul drapel al Cuibului.

Fiecare cuib își are un mic Drapel tricolor. Pânza de mătase. Mărimea pânzei 40 cm x 40 cm. Lungimea prăjinei 1m și 10 cm. Deasupra o cruce. Pe pânză va sta scris:

Cuibul ...

Garnizoana ...

Județul ...

Acest mic drapel nu este scos nici o dată afară; el rămâne în casă, la sediul cuibului. Pe pânza lui se pun <stele>, una, două, trei, ... până la 7 stele.

Drapelul cu 7 stele este un drapel încărcat cu toată gloria. Stelele le acordă numai Seful Legiunii, după propunerile sefilor județeni, sau din proprie convingere.

O stea pe drapel înseamnă o mare luptă la care a luat parte un cuib, luptă în care cuibul s-a distins, s-a purtat cu vrednicie.

Pentru ca drapelele să fie toate la fel și făcute din aceeași pânză, e bine ca sefilor de cuib să le comande de la seful județului, iar aceștia să le comande de la Centru în București.

Când își face un cuib drapel? Unui cuib nu i se poate încredința drapel decât după 6 luni de activitate regulată.

De aceea un cuib nu-și poate face drapelul fără aprobarea sefului de județ.

PUNCTUL 5. Despre rapoarte.

A. Seful de cuib trebuie să facă un raport săptămânal după fiecare

sedință de cuib.

Acest raport se va face după modelul ce se va da de șefii de județe.

Raportul trebuie să cuprindă următoarele date:

1. Numele cuibului și data sedinței.
2. Prezența și absența de la sedință.
3. Cotizațiile membrilor.
4. Inițiativele și realizările cuibului în curs de o săptămână și anume:

- a) Diferite contribuții bănești în folosul Legiunii.
- b) Abonamente la diferite foi legionare și mai ales la <Libertatea>. Cumpărături de foi, broșuri și cărți legionare.
- c) Vânzarea pe bani a tipăriturilor legionare.
- d) Zile de muncă în santierelor și taberele legionare.
- e) Formarea de cuiburi noi.
- f) Marsuri, sedințe la câmp, vizitarea altor cuiburi.

Raportul se face de șeful de cuib și se predă în timp de 24 de ore șefului de garnizoană împreună cu cotizația.

În localitatea în care se găsește sediul Organizației Județene rapoartele se pot preda direct secretarului Organizației.

B. Șefii de garnizoană înaintează șefului de sector, între 1 și 4 ale fiecărei luni, rapoartele primite în timp de o lună de la șefii de cuiburi din Garnizoană, împreună cu cotizațiile.

C. Șefii de sector înaintează șefului de județ între 4 și 7 ale fiecărei luni, rapoartele șefilor de cuib din sectorul lor, primite de la șefii de garnizoană, împreună cu cotizațiile.

D. Șeful de județ întocmește pe baza rapoartelor șefilor de cuiburi din județ, situația generală a județului pe timp de o lună.

În același timp face o clasificare generală a cuiburilor pe județ, clasificare a cuiburilor pe sectoare și clasificarea sectoarelor.

Șeful de județ face un raport lunar pe care îl înaintează în dublu exemplar între 7 și 13 ale fiecărei luni, Șefului de Regiune.

Raportul Șefului de Județ trebuie să cuprindă:

1. Numărul de cuiburi.
2. Cuiburi noi înființate.
3. Numărul de membri.
4. Creșterea față de luna precedentă.

5. Numărul de sedinte de cuib.
6. Numărul de prezenti.
7. Numărul de absenti.
8. Cotizatii.
9. Contributii diverse.
10. Tipărituri si abonamente
 - a) Valoarea celor intrate.
 - b) Valoarea celor răspândite pe bani.
 - c) Valoarea celor răspândite gratuit.
 - d) Suma achitată.
 - e) Suma rămasă de plată.
11. Santiere.
 - a) Zile de lucru.
 - b) Evaluarea lucrării în bani.
12. Tabere.
 - a) Zile de lucru
 - b) Evaluarea lucrării în bani.
13. Marsuri: în Kilometri - om (se înmulțeste numărul de Kilometri efectuați cu numărul membrilor participanti.
14. Initiative.
15. Delegatii.
17. Dificultăți interne ale organizatiei: certuri, neînțelegeri, diferite abateri ale legionarilor.
18. Măsuri luate pentru înlăturarea dificultăților ivite.
19. Curente de simpatie, dușmănie sau indiferență.
20. Punctele slabe ale organizatiei si măsurile luate pentru întărirea ei în acele puncte.
21. Tinuta, atitudinea morală în societate a legionarilor.
22. Atacuri de vrăjmășie - calomnii, agresuni, abuzuri ale autorităților - înregistrate. Numele persoanelor ce atacă si adresele lor.

E. Seful de Regiune, întocmeste pe baza rapoartelor judetene primite, o clasificare a judetelor din regiune si o situatie generală a regiunii.

Seful de Regiune înaintează Centrului, pentru serviciul persoanlului, între 13 si 17 a fiecărei luni, un raport cu situatia generală a Regiunii, cuprinzând exact aceleasi puncte din raportul Sefului de judet.

In acelasi timp Seful de Regiune, înaintează câte un exemplar din rapoartele Sefilor de judet.

PUNCTUL 6. Când se adună cuibul.

Toate cuiburile de legionari din toată tara se adună în fiecare sâmbătă seara; a doua zi e duminică, asa că fiecare poate să întârzie putin la sfat. Dar dacă e nevoie el se poate aduna oricând îl cheamă seful, în orice zi din săptămână.

PUNCTUL 7. Viata cuibului.

Cuibul adunat este o biserică. Intrând în cuib te dezbraci de toate chestiunile mărunte si închini o oră gândurile tale curate Patriei. Ceasul de sedintă al cuibului este ceasul Patriei. Armonia deplină trebuie să rezulte nu numai din prietenia celor adunati, dar mai ales din comunitatea idealului lor. Acolo în cuib se vor înălta rugăciuni lui Dumnezeu pentru biruinta Legiunii, se vor cânta cântecele trimise de Legiune, se va vorbi despre cei morti: martiri, eroi căzuti pentru Legiune si camarazii morti în credinta legionară, prieteni, părinti, bunici si strămosi, rechemându-se duhurile lor.

In linii generale, în cuib nu se va da loc la discutii înfocate, violente, contradictorii. Cât mai puțină vorbă, cât mai multă meditatie, nimic să nu tulbure majestatea tăcerii si a buneii înțelegeri.

Se vor face exercitii de tăcere completă.

PUNCTUL 8. Prima grijă: PUNCTUALITATEA.

Dacă seful cuibului fixează sedinta la ora 9, apoi toti trebuie să-si chibzuiască treburile în asa fel ca să nu vină nici prea devreme, nici prea târziu. Nimeni să nu facă pe altul să astepte. Legionarul trebuie să fie om de cuvânt. Când a spus o vorbă să se tină întocmai de dânsa. Tara e plină de aceia care spun multe vorbe, dar nu se tin niciodată de ele. Când promiti ceva, gândeste-te bine. Dacă tu crezi că nu poti, spune verde, căci e mai frumos.

PUNCTUL 9. A doua grijă: INIMA BUNĂ.

Legionarul când vine la cuib trebuie să fie cu inimă bună. Să nu pornească cu gând de sfadă, de răutate, căci în cuib n-are voie să se certe nimeni. Când legionarul va avea poftă de sfadă, să se bage între dusmani.

Lucrurile mari si bune se fac cu inimă bună, pentru că unde e inimă bună acolo e Dumnezeu, iar unde inima e rea, acolo s-a băgat diavolul. De aceea unde este inima rea nici un lucru n-are spor. Toate merg pe dos. Despre omul care prăseste cu inimă rea se zice că nici păpușii nu-i cresc pe ogor.

PUNCTUL 10. Inceperea sedintei

La ora hotărâtă, după ce membrii cuibului s-au adunat, seful cuibului se ridică si strigă cu voce ostăsească:

Camarazi,

La auzul acestui semnal toti sar în picioare. Se îndreaptă cu fata către răsărit si salută cu bratul întins: salutul cerului, adică al înălțimilor si al soarelui adică simbolul biruintei luminii si al binelui.

Seful cuibului spune cu glas rar si după el repetă toti ceilalti:

1. - Să ne rugăm lui Dumnezeu.
2. - Să ne gândim la Căpitanul nostru.
3. - Să ne ridicăm cu gândul la sufletele martirilor:
 - Mota,
 - Marin,
 - Sterie Ciumetti
 - si ale tuturor camarazilor nostri
 - căzuti pentru Legiune
 - sau morti în credinta legionară.
4. - Să credem în învierea României legionare
 - si în sfărșirea zidului de ură si de
 - miselie care o împresoară
5. Jur că nu voi trăda niciodată Legiunea.

PUNCTUL 11. Cu ce începe sedinta seful cuibului?

1. Cu partea informativă. Noutăți.

Ce vesti a primit de la Centru sau de la judet, etc.

Ce s-a mai întâmplat prin țară.

Ce s-a mai întâmplat prin sat (politica satului), oras, fabrică, facultate.

Cum stau diferitele forte politice adverse: cresc, stau pe loc, dau înapoi.

Cum merge Legiunea noastră în țară.

Aici la noutăți fiecare membru din cuib mai aduce si el

noutățile pe care le stie.

2. Ordine sosite.

Ce ordine s-au mai dat. Cu ce se ocupă ceilalți legionari din țară. Cum merge lupta legionară.

3. Citirea <Pământului Strămosesc> și a celorlalte foi legionare. <Pământul Strămosesc> trebuie citit în întregime. În el se află adevăratul duh legionar.

Toate ordinele date de centru precum și cele mai bune informații cu privire la mișcarea din întreaga țară. De asemenea se vor citi foile legionare locale.

4. Educația membrilor.

Legionarul va trebui să știe că: Legiunea va învinge până la sfârșit toate partidele, oricâte piedici i se vor pune în cale.

Că toți legionarii sunt gata să facă orice jertfă cu bucurie. Că fiecare jertfă înseamnă un pas înainte către victorie.

Că legiunea are un program precis care se va publica la timpul potrivit.

Că prin realizarea acestui program țara se va reface.

Că legionarii vor face din această Românie o țară frumoasă și bogată.

Că legionarii sunt chemați de Dumnezeu ca după veacuri de întuneric și asuprire să sune trâmbița învierii neamului românesc.

Seful de cuib va căuta să sâdească adânc în sufletul fiecăruia dintre membrii cuibului credința în Dumnezeu, în Patrie și în misiunea neamului nostru.

PUNCTUL 12. Ce se mai poate discuta în cuiburi.

În cuiburi, când este vreme, se mai discută și alte probleme.

Iată câteva titluri de discuții sătesti:

1) Cum s-ar putea obține o recoltă mai bună (grâu, porumb, vie, etc.).

2) Care sunt rezultatele dacă îngrășăm pământul?

3) Este bine să semănăm mereu același fel de cereale pe pământ?

4) S-ar putea ca satul să-și cumpere o mașină de treierat?

5) Cum s-ar putea obține un pret mai bun pe produsele țărănești?

6) Cum trebuie să îngrijim vitele, tovarășii noștri de muncă pentru ca să nu mai sufere?

7) Crescutul păsărilor n-ar putea aduce un venit gospodarului, asigurându-i o hrană mai bună?

8) Cum s-ar putea înfrumuseța satul? Îmbunătăți drumurile, podurile? Îngrijirea bisericii și a cimitirelor, a școlii?

Iată câteva titluri de discuții pentru cuiburile de fete sau doamne (Cetățui).

- 1) Rolul femeii legionare în România nouă.
- 2) Drepturile și datoriile femeii legionare.
- 3) Sora legionară ca mamă.
- 4) Sora legionară ca soție.
- 5) Sora legionară ca luptătoare.
- 6) Sora legionară și disciplina.
- 7) Femeia legionară și femeia modernă.
- 8) Cum s-ar putea da o masă mai hrănitoare familiei.
- 9) Cât mai multă și variată inițiere în arta gătitului așa de puțin cunoscută în lumea satelor.
- 10) Curățenia casei și îngrijirea copiilor.
- 11) Cum s-ar putea ca îmbrăcămintea întregă să se facă în casă.
- 12) Creșterea copiilor. - La Biserică. Spovedania și Sf. Împărtășire. Iubirea de carte și de lumină, de muncă, de țară.

Cuiburi intelectuale.

Iată titlurile conferințelor ținute de cuibul AXA din București.

1. Antisemitismul în cadrul Legiunii. Deosebirea între legionari și cuziști. (Ion I. Mota).
2. Problema minorităților în statul român.
3. Învățământul în statul legionar.
4. Problema morală în viața publică a României. Scrierile imorale.
5. Educația morală a legionarului.
6. Caracter de legionar.
7. Politica agrară. Reforma financiară.
8. Problema muncitorească în statul legionar.
9. Capitalul și munca românească.
10. Industrie și agricultură.
11. Biserica în statul legionar. Preotul.
12. Politica externă a României.
13. Legiunea și marxismul.
14. Armata.

Cuiburile studentești și Frățiile de Cruce.

1. Deosebirea între politica partidelor și politica Legiunii.

2. Deosebirea de organizare între sistemul partidelor politice și sistemul Legiunii.
 3. Afinitatea între fascism și Mișcarea Legionară.
 4. Puncte comune între hitlerism și Mișcarea Legionară.
 5. Formează jidani un pericol fără leac?
 6. Foloasele spiritului de disciplină?
 7. De ce Mișcarea Legionară poate salva țara și de ce celelalte mișcări politice nu o pot salva?
 8. De ce cușismul nu poate învinge?
 9. Țăranul în statul legionar.
 10. Muncitorul în statul legionar.
 11. Cine este Benito Mussolini.
 12. Cine este Adolf Hitler.
 - 13.
 14. Cine a fost Lenin.
 15. Educația fizică, factor principal în educația legionară.
 16. Fascismul înainte și după 1922.
 17. Ce este Balilla? Organizarea ei.
 18. Cântecele legionar.
 19. Franța naționalistă și Franța socialistă.
 20. Cum se pot combate tendințele Ungariei asupra Transilvaniei?
 21. Cum se poate anihila încercarea de influență a Rusiei asupra Basarabiei?
 22. Cum se pot întări frontierele dinspre Bulgaria?
 23. Cum se poate salva Maramureșul?
 24. Poate exista o artă legionară?
 25. Statul legionar și Românii de peste hotare.
- Coruri.
- Cuiburile formate din legionari mai tineri vor învăța marsurile legionare și vor cânta în sedință.

PUNCTUL 13. Hotărâri.

La sfârșitul sedinței se iau hotărâri. Orice sedință trebuie să se termine prin hotărâri precise, adică să se arate ce are de făcut fiecare legionar până la sedința viitoare. Cuibul lucrează: a) după ordinele care le primește de la comandanți și b) din proprie inițiativă (hotărârea pe care și-o ia singur). Șeful de cuib poate lua inițiativa în mai multe direcții.

1. Mărirea organizației, adică facerea de cuiburi noi.

2. Strângerea de fonduri prin serbări, vânzări de broșuri, etc. (afară de colectarea de bani, care nu este permisă decât printre membrii organizațiilor noastre).

3. Impărțirea în lumea nelegionară, după un plan bine stabilit, a literaturii legionare.

Fiecare cuib are un număr de oameni cunoscuți în fața sa.

Ei pot fi prieteni, indiferenți sau vrăjmasi. Cuibul își face o listă cu numele și adresa lor, apoi își propune ca încetul cu încetul să-i convingă și să-i crească în credință legionară.

Atunci trimite fiecăruia hrană sufletească: cărți, reviste, articole, fotografii, coruri. Bine studiate, după sufletul și mintea omului care le va citi. Pe un om poate să-l influențeze o anumită carte, un anumit articol, o anumită foaie, revistă. Pe altul, altele. De aceea cuibul trebuie să studieze ca să nu arunce nimic în vânt.

Vrăjmasului trebuie să-i deie cărți? Da. Pentru că după ce va citi azi, mâine, poimâine, va începe să se clatine. Și vrăjmasul care se clatină va fi învins.

Această hrană sufletească nu se trimite numai o dată. Cuibul are grijă de pui până fac aripi.

Când sufletul lor a crescut în credință, atunci plini de recunoștință vor veni, te vor căuta și te vor întreba: ce să fac acum? Ii vei răspunde: <Fă și tu ce am făcut eu. Hrănește și tu pe alții, după cum te-am hrănit și eu pe tine.>

Materialul (broșuri, cărți, etc.), uneori se vinde, de cele mai multe ori însă omul le va găsi acasă gratuit, date de cuib din sărăcia lui. Și fără ca să știe cine i le-a trimis. Căci cuibul dă, urmărește efectul și nu spune cine trimite. Abia la sfârșit se vor cunoaște. Mare bucurie va simți un cuib pentru fiecare om pe care-l va scoate din lumea vrăsmășiei și-l va aduce în lumea credinței legionare.

Citez cuibul "Avangarda 13, Nr. 3", care în timp de o lună și jumătate a împărțit 37 de volume "Pentru legionari" și 15 "Cranii de lemn".

Cuiburile de legionare, de copii, de legionari bogați sau săraci, fiecare după puteri, pot face această operă dând rezultate extraordinare pentru Legiune.

4. Cuibul mai poate lua inițiativa unui santier. Adică să dregă un pod stricat, un sant, un drum, un gard, să ajute un copil bolnav, să repare casa unui bătrân sau a unei văduve. Să îngrijească de mormintele părăsite.

Asa că în fiecare sedință seful cuibului va pune această imperioasă întrebare:

Ce să mai facem ca să ne mărim organizatia?

Cu ce putem noi să ajutăm Legiunea?

Fiecare membru al cuibului se gândește și unul spune: să mai facem cuiburi în sat la noi, sau în facultate, dacă e student, etc.

Altul spune: în satul vecin nu există nici un cuib, să mergem acolo să facem. Altul spune: să ajutăm bănește Legiunea. Câți având bani, legionarii își vor înzestra organizatia cu tot ce-i trebuie pentru luptă și să anunțăm seful Legiunii pentru a vedea unde ne repartizează (la susținerea unei foi, la cumpărarea unei camionete, la broșuri, etc.).

Munca fiecărui cuib este de o mare importanță.

Nu se poate ca un cuib să se constituie și apoi să nu mai lucreze nimic, adică să nu mai dea nici un semn de viață. Cuibul care nu muncește, care nu se mișcă și nu dă semne de viață este trecut în catalogul Legiunii sub denumirea de "Cuiburi moarte".

PUNCTUL 14. Despre inițiativa sefului de cuib.

Inițiativa este cea mai frumoasă floare pe care un comandant o poate purta.

Seful care își ia răspunderea inițiativei trebuie să știe că ea poate aduce mărirea organizației, dar poate aduce și foarte mare rău, după cum un sef o întrebuintează în bine sau în rău.

Nu are voie în special:

a) a tipări ceva în numele organizației fără aprobarea Biroului Central al Presei Legionare.

b) a scrie ordine sau scrisori cu conținutul nechibzuit, care să fie rău interpretate de către acei cărora se adresează, sau de către adversari.

c) Nu are voie de a-și băga unitatea în acțiuni dezordonate, chefuri, petreceri sau scandaluri, etc.

d) Nu are voie a trata și nici a încheia vreo combinație politică cu oamenii altei grupări, fără aprobarea directă a sefului Legiunii.

e) În general, un sef, ca și un legionar, trebuie să fie atent de a nu face nici un fapt, de a nu se introduce în vreo acțiune care ar putea periclita, strica sau dezonora Legiunea.

Când se ia inițiativa?

a) Inițiativa se ia când nu există vreun ordin precis dat de către șefii ierarhici. Dacă este un ordin, se execută ordinul.

b) Dacă între timp situația s-a schimbat, seful de cuib, ca orice comandant, pe răspunderea lui, va lua măsuri din inițiativă proprie, judecând însă cu pătrundere, pentru ca organizația să iasă cât mai bine.

c) Dacă din întâmplare există un sef legionar pe loc mai mare ca seful de cuib, seful de cuib nu mai are inițiativa. Comanda, inițiativa și răspunderea o ia legionarul mai mare în grad. În afară de aceste cazuri prevăzute, seful de cuib are o largă inițiativă.

El va lua hotărâri cu de la sine putere, în bună înțelegere cu toți membrii cuibului, în scopul de a servi cauza legionară. Imediat ce a luat o inițiativă, o raportează Sefului garnizoanei. După ce a executat-o, raportează din nou: "Vă aduc la cunoștință că hotărârea luată de noi de a executa ..., am adus-o astăzi la îndeplinire, bucurându-ne că am adus-o astăzi la bun sfârșit."

Seful Legiunii cântărește e un sef legionar, după puterea lui de inițiativă. Cei mai buni sefi și cele mai bune cuiburi sunt acelea care iau cele mai bune inițiative și le duc la îndeplinire.

PUNCTUL 15. Despre executarea ordinelor.

Când un legionar sau un cuib primește un ordin, este o chestiune de onoare de a-l executa, trecând prin foc și prin apă, dacă este nevoie.

După aceasta se măsoară vrednicia legionară.

Când Seful Legiunii dă semnalul unei bătălii legionare (cum a fost de exemplu: cumpărarea unei camionete, scoaterea unei foi, cumpărarea unei tipografii), cuiburile ca niște albine, întrecându-se în hărnicie și în viteză unele pe altele, trebuie să vină fiecare cu ceea ce poate da.

Ori de câte ori vin asemenea ocazii, trebuie să concure într-o adevărată întrecere nebună înspre victoria legionară toate cuiburile.

Cum ar fi cu putință ca un cuib să fi rămas în afara luptei, să nu fi adus și el un cât de mic ajutor, cât de mică jertfă?

Din aceste lupte se poate vedea cine merită să se înalte, în noua lume legionară, și cine trebuie să rămână unde este.

PUNCTUL 16. Inchiderea sedinței.

Membrii cuibului se scoală în picioare cu fața spre răsărit. Salută cu bratul întins spre cer. Toti repetă după seful cuibului: "Jur că

nu voi trăda niciodată Legiunea".

După aceea legionarii se despart în voie bună cu gândul la hotărârile pe care trebuie să le execute. In prima sedință viitoare se va vedea cât s-a executat din hotărârea luată.

PUNCTUL 16 BIS. Marsul legionar.

Duminica și în zilele de sărbătoare cuiburile de toate categoriile: Frății, Cetățui, etc., trebuie să se obișnuiască a pleca în mars. Noi nu ne cunoaștem țara. Unii nu-si cunosc nici satul vecin.

În zilele de sărbătoare, pe ploaie sau pe vreme bună, iarna sau vara, să iesim afară în mijlocul naturii. Pământul românesc să devină un furnicar în care să se întâlnească pe toate drumurile mii de cuiburi alergând în toate direcțiile.

În timpul slujbei să se oprească la Biserica din cale. Să se oprească la camarazii din satele vecine.

Marsul este sănătos. Marsul repauzează și reface nervul și sufletul omenesc. Dar mai presus de toate, marsul este simbolul acțiunii, al explorării, al cuceririi legionare.

Marsul se face în ordine: pasul bărbătesc.

PARTEA a II-a **Despre Organizare**

Câte feluri de cuiburi sunt. Incadrarea lor.

PUNCTUL 17. Cuibul superior și Familia de cuiburi.

Fiecare membru al cuibului, după ce a stat într-un cuib mai multă vreme făcându-si educația legionară poate să se desprindă din acel cuib și să-si formeze un alt cuib în care el va fi șef.

Dacă dintr-un cuib se desprind cel puțin 3 membrii și-si face fiecare câte un cuib, cuibul vechi va deveni cuib superior.

Un cuib superior se poate întinde și în zece sate dacă poate face în fiecare dintre ele câte un cuib nou. Fiecare este liber să se întindă după puterea și care o are, astfel că dintr-un cuib făcându-se mai multe cuiburi, toate acestea formează un fel de familie.

Adică cuibul care s-a format întâi și cu toate celelalte, care s-au născut din el, formează o familie. Fiecare cuib din familie își are un șef, dar mai mare peste toți este șeful primului cuib.

PUNCTUL 18. Cuiburi încadrate.

Cuiburile dintr-un sat, comună, oras, fabrică, facultate, etc., trebuie să aibă legături între ele. De ce? Pentru ca să nu se ciocnească între ele în anumite chestiuni (unii să aibă o părere, alții altă părere). Toti legionarii vor avea o singură părere, un singur gând și un singur suflet. De aceea trebuie să aibă totii un singur sef.

Cine este seful dintr-un sat.

Dacă într-un sat este o singură familie de cuiburi, seful legionarilor din sat este seful primului cuib.

Dacă sunt două familii de cuiburi, seful satului sau seful garnizoanei legionare va face cu schimbul câte o lună.

O lună va fi sef al garnizoanei legionare seful unei familii, o lună seful celeilalte familii de cuiburi.

Dacă vor fi trei sau patru familii de cuiburi vor face fiecare câte o lună cu schimbul.

Sefii de garnizoană când se schimbă, fac un proces verbal de predarea și primirea comenzii, pe care îl trimit sefului județean ca să știe cine are comanda luna aceea.

Mai târziu, când cuiburile se înmultesc, se fac și sefi de sectoare, care să facă legătura și să aibă grijă de toate cuiburile din regiune. Seful de sector este numit de conducerea centrală a Legiunii în urma propunerii sefului județean. El se va recruta dintre cei mai destoinici sefi de garnizoană.

În cazul victoriei legionare, primar într-o comună nu va fi seful de sector sau seful vreunei familii de cuiburi legionare, ci va fi cel mai destoinic om pe care îl va avea Legiunea în acea comună. El va fi însă sub controlul sefului legionar din acea comună.

PUNCTUL 19. Chemarea sefilor de cuiburi. Scoala de Cadre.

Seful garnizoanei legionare sau seful unui cuib superior cheamă la consfătuire din când pe sefi cuiburilor în subordine, ca să se informeze cum mai merge activitatea, să le comunice ordinele sosite sau să ia vreo hotărâre. Cu această ocazie se face cu sefi de cuiburi scoala de cadre, adică scoala care să învețe pe seful de cuib: organizarea, duhul legionar, ce vrea și ce va face Legiunea, datoriile unui sef legionar, toate învățate după broșura de față.

Seful politic județean își cheamă cel puțin o dată la două

săptămâni subalternii (sefii de unități, F. d. C., cetățui, Sectoare, Statul Major, etc.)

Orice sef când își cheamă oamenii în subordine pentru a le da directive, sau a le face scoala legionară, nu-i cheamă în vizită și nu le serveste câte un pahar de vin ca în lumea democrației. Asemănător unui comandant de regiment care își cheamă ofițerii subalterni înainte de luptă pentru ca să le dea ordine, așa se prezintă seful legionar.

Va sta în picioare în poziție de drepti. Va fi încins; simbolul puterii. Ceilalți, în semicerc în poziție corectă, atenți, serioși, conștienți că în clipa aceea fac o slujbă neamului lor, ca aceea pe care o face preotul la altar.

Vor fi și ei încinși. Se va face apelul, se va da raportul. Se va cânta. Urmează aceeași formalitate la deschidere și la închidere ca și la ședința cuibului.

Formațiuni pentru corpul legionar. Când sosește un sef, corpul legionarilor va fi aranjat în careu sau în linii de plutoane prin flanc.

PUNCTUL 20. Un rol important al sefilor de Garnizoană legionară.

Sefii de garnizoană legionară dintr-o comună mai au o importanță mare în materie de organizare sâtească și anume: după ce cuiburile de legionari s-au înmulțit, sefii de garnizoană se adună împreună și în cea mai bună înțelegere despart de o parte cuiburile tinerilor de la 18 până la 27 sau chiar 30 de ani. Aceste cuiburi tineresti, toate la un loc, se vor numi "Grupul legionarilor din comuna X".

În fruntea acestor cuiburi, sefii de garnizoană legionară vor pune pe cel mai bun dintre sefii de cuiburi (având în vedere cine a făcut cele mai multe cuiburi și cine are mai multe calități de sef) și vor cere apoi confirmarea din partea Sefului Legiunii.

În caz că sunt doi buni, vor face și acești sefi de Grupuri legionare, cu schimbul câte o lună. Ei ascultă de ordinele sefului de Garnizoană Legionară.

PUNCTUL 21. Un alt rol al sefilor de garnizoană .

Este acela de a veghea ca să nu se întâmple nici o neînțelegere între legionari. Nici o ambiție decât aceea de a ieși învingător. El va căuta să împace cu foarte multă înțelepciune orice

neînțelegere. În fața Sefului Legiunii este mai mare, nu încăpățânatul ci acele care știu să se supună intereselor sacre legionare, să jertfească din convingerile lui, din mândria lui, în scopul victoriei.

PUNCTUL 22. Câte feluri de cuiburi sunt în Legiune.

1) Cuiburi numite "Frății de Cruce". Aici intră numai tineri de la 14 la 20 de ani din diferite școli. F.D.C. sunt numai al orase. Rolul acestor cuiburi este de a face educația tinerimii române și anume:

a) Educația Creștină: ei trebuie să recunoască, să iubească pe Dumnezeu și să se poarte după învățăturile Creștine. Este foarte multă literatură imorală care ucide sufletul copilului. El trebuie să fie ferit de a sorbi această otrăvă.

b) Educația Națională: tânărul român trebuie să-și iubească Patria, Pământul și Regele. Fără patrie este ca un pui fără cuib. El trebuie ferit de literatura comunistă care se ridică în contra lui Dumnezeu, în contra Familiei, în contra proprietății, în contra Armatei.

c) Educația Socială: în sufletul tineretului nostru trebuie cultivate și întreținute sentimentele creștine de dreptate și echitate socială și setea de muncă creatoare.

d) Educația Fizică: copilul trebuie să fie voinic și sănătos la trup, pentru că el va fi ostasul de mâine care va apăra acest pământ. (Legiunea Sportivă).

e) Educația Sanitară: el trebuie păzit de nenumeratele boli, în special de cele venerice care secătuiesc toată vîlaga tineretului. Cu un cuvânt, trebuie să ne îngrijim de Românul zilei de mâine, care va purta pe umerii săi marea răspundere a existenței Patriei.

PUNCTUL 23. 2) Cuiburile de fete (Doamne), denumite și "Cetățui" când ele sunt formate din eleve de la școlile superioare. Tot cu același scop de educație. Ele mâine vor fi mame. Și copilul va fi după cum îl crește mama lui. Ele ajută Legiunea cu munca lor și cu propagarea ideilor legionare.

PUNCTUL 24. 3) Corpul legionarilor: de la 21 la 28 de ani. Toate cuiburile cu membri în această categorie de vîrstă formează Corpul Legionarilor. Se admite excepțional și sub această vîrstă pentru membrii

cuiburilor de la sate unde nu există Frății de Cruce.

Ei sunt membrii cei mai activi ai Legiunii.

Pe lângă educație, ei aleargă și împrăstie credințele noastre. Ei împrăstie cel mai mult suflet, căci au de unde.

Ei fac politică și politica este o luptă din care învinge cel cu suflet mai bine câlțit, cel mai hotărât, cel mai răbdător, cel mai disciplinat, cel mai activ.

Educația faptei creatoare. El, legionarul, va fi acela care prin munca lui proprie va clădi România cea nouă, nu pentru a câștiga ceva, ci numai din dorința de a o vedea tară puternică.

Lui trebuie să i se facă educația jertfei, nu a câștigului, căci numai jertfînd cu toții, vom putea avea o tară frumoasă și bogată.

Lui trebuie să i se facă educația disciplinei severe, pentru că numai eforturile unite, disciplinate, ale tuturor pot avea efectele dorite.

PUNCTUL 25. 4) Studenții legionari de la o Universitate se organizează în modul următor: toate cuiburile studentesti dintr-un județ formează Grupul Legionar Studentesc, purtând denumirea județului respectiv și stînd sub conducerea celui mai vrednic legionar.

Toate grupurile studentesti județene de pe lângă o universitate, formează Centrul Studentesc Legionar, sub comanda unui sef legionar, ajutat de către toți sefii grupurilor legionare.

Sefii de grupuri și de centre studentesti legionare sunt numiți în fiecare an de către Marele Consiliu Universitar Legionar, care lucrează sub președinția Sefului Legiunii. Acest consiliu este format din președintele centrelor universitare legionare și din cîte 5 sefi de grupuri legionare. Studenții de la fiecare universitate alesi automat în ordine alfabetică județeană, în fiecare an. În cazuri de festivitate deosebită, la acest consiliu pot lua parte toți sefii de unități legionare studentesti (cuiburi, grupuri și centre).

Un sef legionar de orice unitate nu poate ocupa în același timp o funcțiune în vreuna din comitetele organizațiilor studentesti generale, ca: cercuri, societăți de facultăți, centre, etc. Pentru aceste funcțiuni va delega legionari de sub comanda sa, sau de a fi nevoie să între personal, va preda altuia comanda legionară.

PUNCTUL 26. 5) Organizația politică propriu-zisă: sunt cuiburile oamenilor mai în vîrstă, care și ei vor face educația în

sens legionar, vor actiona politiceste, vor proteja si îndruma pe cei mai tineri.

Conducerea o are seful politic judetean, care în acelasi timp supraveghează si îndrumă activitatea celorlalte unităti legionare.

PUNCTUL 27.

Toate aceste judete au în fiecare judet si la centru comandamentele lor aparte:

Astfel, în fiecare judet există:

- Seful Frătiei de Cruce (F.D.C.);
- Sefa Cetătuilor de fete sau doamne.
- Seful Corpului Legionarilor.
- Seful Corpului Muncitorilor
- Seful Organizatiei Politice.

Toti acestia fac parte de drept din statul major judetean, respectând si ascultând pe seful organizatiei politice judetene.

La centru există:

- Comandamentul F.D.C.
- Comandamentul Cetătuilor de fete.
- Comandamentul Corpurilor Legionare
- Comandamentul Corpului Muncitoresc Legionar
- Comandamentul Corpului Studentesc Legionar
- Sefia organizatieie politice

Toti acestia sunt sub conducerea Sefului Legiunii.

PUNCTUL 28.

In regulă generală, toti acesti sefi se schimbă cu anul. Sefii organizatiei politice pot sta câte doi ani sau mai mult cu aprobarea Sefului Legiunii.

Fiecare sef are grijă din vreme să-si formeze înlocuitorul.

Fostii sefi trec într-o situatie superioară si au totdeauna grijă de îndrumarea si sfătuirea sefilor actuali si de supravegherea bunului mers al întregii organizatii. Ei asistă la orice sedintă si-si dau întotdeauna părerile lor.

Ei îndeplinesc în special rolul de judecători pentru orice neînțelegeri sau conflicte ivite între legionari, căutând cu înțelepciunea si experienta lor să împace lucrurile si să păzească organizatia de cea mai mare greșeală: neînțelegerea, dezbinarea.

PARTEA A III-A

Sfaturi pentru sefi de cuib, ca unitatea de sub comanda lor să poată merge bine.

PUNCTUL 29. 1) Cum trebuie să fie și să se poarte un sef. Un sef trebuie să fie înțelept, trebuie să se gândească bine când ia o hotărâre, pentru ca ea să fie bună. Hotărârea trebuie luată repede și dusă până la capăt. Trebuie să fie blând și să-și iubească oamenii de sub comanda lui. Trebuie să fie voios; așa trebuie să apară înaintea celor pe care îi comandă, nu amărât întunecat nervos. Trebuie să fie drept cu legionarii și cu toată lumea. Nici adversarului nu-i poate face nedreptate. Va lupta cu el, îl va învinge, dar pe căile dreptății, ale moralei; nu prin lasitate sau minciună. Trebuie să fie curajos și hotărât în ceasuri de primejdie. Așa bunăoară, dacă va vedea un om în primejdie, datoria de onoare a unui legionar este de a sări pentru a-l salva, înfruntând primejdia. Ex.: foc, înec, etc. Trebuie să împartă bucuriile și durerile cu toți camarazii lui. În orice ocazie în lume, nu numai în lumea legionară, el trebuie să-și aleagă locul cel mai greu. Un legionar nu se înghesuiește ca să apuce cel dintâi loc la masă sau cel mai bun pat la culcare. Trebuie să fie dibaci, adică orice ordin să-l ducă la bun sfârșit, întrebuintând căile cele mai inteligente. Trebuie să comande clar și să-și ducă oamenii la biruintă. Să nu vorbească de rău pe camarazii lui. Să nu permită să i se vorbească de rău despre alții. Să știe să păstreze armonia în unitatea pe care o conduce. Este de o importantă capitală. Un sef de ar avea toate calitățile din lume și dacă în unitatea pe care o comandă e ceartă, dezbinare, neînțelegere, trebuie imediat înlocuit. Sunt unii sefi care îndată ce iau comanda unei unități, unitatea începe a se destrăma. Să fie foarte cuviincios cu toată lumea. Să nu bruscheze lumea, pentru că în loc de a o atrage s-o îndepărteze. Trebuie să fie cumpătat la toate. De exemplu: nu se poate concepe nici un sef și nici un legionar beat. Legionarul poate

petrece, dar nu se îmbată.

Să fie om de cuvânt.

Să fie de o cinste care să-i atragă stima tuturor oamenilor din jur.

Intr-un cuvânt, să se poarte în așa fel încât toată lumea să poată spune: "Intr-un legionar te poți încrede, căci un lucru luat de un legionar pe seama lui îl duce la bun sfârșit."

Seful legionarilor este un om năzdrăvan, care din orice împrejurarea oricât de grea ar fi ea, iese deasupra. El trebuie să fie învingător. De va cădea, el se va ridica din nou și va învinge. Numai înzestrat cu astfel de calități, un sef legionar va putea prin scoala cuibului și prin puterea exemplului, transforma pe fiecare român creind un suflet nou, un adevărat caracter, care va ști să învingă în toate împrejurările și cu care țara se va putea mândri.

PUNCTUL 30. 2) De ce trebuie să se păzească un sef legionar.

a) Să nu se lase ademenit. Adversarii au două căi de luptă. Prima cale, atacul făcând pentru a ne strivi. Dacă văd că noi am rezistat și n-am fost striviți, atunci încearcă a doua cale: ademenirea câtorva oameni pentru dezbinarea noastră.

Un exemplu: procesul de la Văcărești din 28 Martie 1924.

Procesul acesta a urmărit strivirea noastră. Noi însă am rezistat, am ieșit învingători, adică am fost achitați.

Diferite persoane sus-puse se arătau prietene cu noi (după proces), ne chemau la masă, ne laudau: că suntem buni, suntem talentați, vom ajunge departe, etc.

În același timp încercau dezbinarea noastră: vorbind rău pe ceilalți camarazi.

Noi am prins această notă de atac și ce auzeam, veneam și ne spuneam unul altuia. Și atacul a căzut. Iar noi, după 10 ani, ne găsim tot așa de uniți ca și în ceasul întâi.

Acum împotriva Miscării Legionare, se întrebuintează primul mijloc: încercarea adversarilor de a ne strivi. Când vor vedea însă că nu ne pot strivi, vor încerca al doilea mijloc: dezbinarea noastră prin ademenire.

Nu vedeti cum s-au dezbinat toate partidele din România, tot prin ademenire: liberalii în două, averescanii în două, iar acum, în urmă, și național țărănistii stau gata să fie învinsi și ruși în două. Vor încerca și cu noi. Dar noi vom fi pregătiți și vom învinge.

PUNCTUL 31. Ce trebuie să facă un sef legionar, când simte atacul ademenirii.

Imediat trebuie să raporteze sefului său si Sefului Legiunii. Si să spună deschis cuiubului din care face parte. Adică să dea pe față uneltirile vrăjmase.

PUNCTUL 32. b) Nu există în Legiune "M-am supărat si plec." Dacă se ceartă cu cineva, cu un camarad, legionarul trebuie să se împace. In orice caz, nu poate pleca din Legiune pe acest motiv, căci nu se poate supăra pe Legiune, adică pe lupta de mântuire a țării sale. Iar dacă pleacă, greseala lui este foarte mare față de toti legionarii, față de drapelul Legiunii si față de neamul său. Cineva poate pleca din Legiune când nu mai crede, dar nu când se supără.

PUNCTUL 33. c) Lupta cu alti sefi legionari.

Este o mare greseală ca un sef legionar, din invidie, să înceapă a vorbi de rău în fata oamenilor din cuib sau din sat, pe un camarad al său. Aceasta duce la dezbinarea în două a legionarilor, la lupta dintre dânsii, la victoria inamicului.

Este asa de grav acest lucru, încât Legiunea consideră asemenea fapte aproape ca o trădare. Cum? Pentru ambițiile tale să distrugi Legiunea?

Chiar dacă sunt dusmani personali, când au devenit legionari nu se mai ceartă, nu se mai vorbesc de rău, luptă fiecare în functia pe care o are si slujeste cu credință cauza legionară si victoria de mâine.

PUNCTUL 34. d) Spiritul negativ.

O altă boală de care trebuie să se ferească un sef legionar si să-si păzească toti oamenii din organizatie, boală care este foarte periculoasă, pentru că aduce neînțelegeri în sânul organizatiei si mai ales pentru că taie aripile marilor îndemnuri, este critica. Critica sub formă de vesnică nemulțumire.

Sunt anumiți oameni, care orice ai spune sau orice ai face, ei sunt în totdeauna nemulțumiti si au în totdeauna ceva de zis. Acestia tin pe loc orice încercare de creatie, taie avântul oamenilor de faptă.

Organizatia noastră nu este o organizatie de critică, de negatie, ci este o organizatie cu spirit de afirmatie, de combativitate, de

ofensivă.

Lăsăm critica să ne-o facă istoricii, noi acum să cucerim și să înfăptuim cât mai mult și cât mai bine.

PUNCTUL 35. e) Toti sefii legionari și toti legionarii dintr-o comună, fabrică, etc., trebuie să fie de acord în toate chestiunile care interesează organizația noastră.

Ex.: la Facultatea de Litere din București s-au făcut alegeri pentru Președinte și pentru Comitet. Legionarul X, cu camarazi de-ai lui, legionari, a candidat pe o listă, iar alt legionar cu alt grup de legionari a candidat pe altă listă. Legionarii s-au rupt în două și la vot au căzut.

Legionarii nu vor mai face asemenea greseli grave. Ei vor merge uniți chiar pe un drum rău (gresit).

Pentru că drumul cel mai rău este dezunirea.

Pe când altfel și în iad dacă ar merge trupa legionară, de va fi unită, va învinge tot iadul și se va întoarce pe urmă înapoi învingătoare. Ex.: la alegerea unui primar din comună, dacă sefii legionari hotărâsc a vota pe un anumit om, nu trebuie să existe legionar care să voteze pe un altul sau să înceapă cu critica.

Toti într-un gând și într-un suflet.

Și adversarii vor spune: "Să ne punem bine cu legionarii, că sunt tot oameni dintr-o bucată, hotărâți și uniți. Cu cine vor vota ei, acela iese primar, căci merg tot într-o parte."

PARTEA A IV-A

Recrutarea membrilor

PUNCTUL 36.

Seful de cuiub când își recrutează membrii, trebuie să aibă grijă: de a căuta elementele cele mai destoinice și cu sentimentul demnității dezvoltat. Necinstiții, hârtăgosii, oamenii de scandal, trufasii, lăudărosii, cei plini de ei, fricosii, lasii, trebuie lăsați în afara organizației.

Și pentru ca să fie sigur că nici unul din elementele de mai sus nu vor mai putea intra în organizație, numărul legionarilor în nici un sat nu va putea fi mai mare decât jumătate din numărul oamenilor

din sat. Odată numărul legionarilor împlinit, nu se mai poate primi în organizație nimeni, rămânând a se primi numai în măsura în care se fac locuri libere.

În orice caz, trebuie păzită organizația de oamenii care nu pot să trăiască fără să se certe.

Imediat ce un membru din cuib nu se poate înțelege cu ceilalți membri el va trebui să părăsească organizația, înaintându-și demisia.

Mai bine mai puțin, trăind în frăție deplină, într-o unitate perfectă, decât mai mulți certându-se între dânsii.

Seful de cuib va căuta să păzească organizația de agenți provocatori sau spioni trimisi de politicieni sau excroci de meserie.

PARTEA A V-A

Uniforma legionară

PUNCTUL 37.

În toată Europa, este un curent pentru introducerea virtutilor ostășesti în viața publică a țărilor.

În locul vorbăriei și a discursurilor lungi, lumea vrea frază scurtă, clară și precisă, ca aceea a ostasului.

În locul lipsei de curaj și a îndoielii de astăzi, lumea vrea: hotărârea repede.

În locul comitetelor democratice, care discută, se ceartă și nu iau hotărâri, lumea vrea șef și disciplină tuturora. (Se înțelege, ajutat de comitete prevăzute)

În locul descurajării, lumea vrea încredere, voie bună, mândrie ostășească.

În locul lenii, lumea vrea muncă de dimineața până seara, a tuturora, nu trei părți numai la muncă și o parte numai la petrecere.

În locul poftii de câștig, a dorinței de a trage un beneficiu din politică, lumea vrea jertfa pentru țară, ca jertfa soldatului pe câmpurile de bătaie. El nu caută să câștige nimic, el dă totul, muncă, suflet, viață pentru țara lui. Aceasta ne trebuie. Dacă ar da toți oamenii care fac politică: muncă, suflet, viață, pentru țară,

ce bine ar fi de tara românească! Iată ce va face scoala legionară. In locul dezbinării si a certurilor, noi punem camaderia frumoasă a ostasului si unitatea perfectă ca a unei trupe, a natiunii întregi. Toti au un singur gând: Patria, un singur Drapel, un singur Sef, un singur Rege, un singur Dumnezeu, o singură vointă: aceea de a le slujii cu credință până la moarte. Legionarul si-a făcut uniformă pentru că în dosul ei el vede toate aceste mari calități ostășesti, care ridică neamurile si le fac învingătoare, împotriva tuturor greutăților. Uniforma este: cămasa verde, centură cu diagonală.

PUNCTUL 38. Interzicerea uniformelor.

Guvernul a interzis prin lege portul uniformelor. Odată legea votată, trebuie să ne supunem. Legionarii nu vor mai iesii în public îmbrăcati în uniformă.

Dar noi nu renunțăm la dânsa. Ne vom face uniforme si le vom îmbrăca numai în zilele de sărbătoare si numai în casele noastre, unde suntem stăpâni si liberi să ne îmbrăcăm cum dorim.

Le vom îmbrăca cu drag, asteptând ceasul când legiitorii se vor convinge că aceste uniforme frumoase nu sunt un pericol pentru țară, ci din contră, sunt un bine.

Ar trebui să nu existe legionar care în casa lui să nu-si aibă uniforma, să n-o îmbrace în zilele de sărbătoare, când va trebui să facă cinste unui musafir, oaspete, îmbrăcându-se în cămasa verde. Va fi o sărbătoare în casa unui legionar când el si familia lui se vor îmbrăca în frumoasa cămasă verde, simbolul primăverii Neamului românesc.

PUNCTUL 39. Grade si functiuni.

Grade

Noul venit în Legiune, se cheamă membru.

După trei ani, el poate fi avansat la gradul de legionar.

Urmează: - Instructor legionar

- Comandant ajutor
- Comandant legionar
- Comandant Buna Vestire
- Senator legionar, cu caracter onorific.

Funcțiuni

- Sef de cuib
- Sef de garnizoană

- Sef de plasă
- Sef de echipă, tabără, santier, Sef de corp legionar
- Sef de judet
- Sef de regiune

Nu este obligatoriu ca functiunea să fie ocupată de un grad.
Funcțiunea dă onorul gradului.

PARTEA A VI-A

PUNCTUL 40. Camaraderia, disciplina și încrederea în sefi.

O organizatie nu poate niciodată obtine victoria fără unitate. Organizatiile cu unitate subredă, de cele mai multe ori cu un ceas înainte de victorie se rup în două (adică le rupe inamicul prin intrigile lui) și se iau la luptă între ele. In acel moment totul este pierdut. Un singur lucru rămâne: victoria inamicului. De aceea orice organizatie trebuie să-si asigure unitatea. Ea se asigură prin două mijloace:

1. prin camaraderie, acea forță a sufletului, care uneste într-o sfântă frăție pe toti luptătorii
 2. prin disciplină, acea forță exterioară care armonizează toate vointele în vederea realizării aceluiași scop.
- Un sef legionar, deci trebuie să fie disciplinat, să aibă încredere în sefii săi.

Camaraderia, încrederea în sefi și disciplina se completează prin aceea că cele două dintâi vin de jos în sus, cea de a treia, disciplina, vine de sus în jos, așa că unitatea este asigurată, chiar atunci când elementele de jos ar putea să aibă și alte păreri sau chiar păreri contrare. De aceea, educatia disciplinei rămâne ca o mare supapă de sigurantă pentru asigurare a unității și deci a victoriei, atunci când celelalte mijloace s-au epuizat. Seful de cuib va trebui să caute în toate împrejurările să dezvolte acest simt de disciplină în orice legionar și mai ales o va face prin exemplul pe care îl va da el.

Să nu se uite, că disciplina voluntară este de esență superioară, deoarece ea presupune o renunțare a personalității și orice renunțare în vederea unui scop măret este de esență spirituală superioară.

PUNCTUL 41. Despre pedepse.

Nu insistăm aici asupra pedepselor în lumea legionară, pentru că socotim că nu va fi nevoie de ele. In orice caz, pedepsele încep de la întâia dojenire, a doua dojenire, a treia dojenire. Eliminarea din luptă pe o lună, eliminarea pe două luni, eliminarea pe trei luni, eliminarea pe 6 luni și ajungând până la eliminarea pentru totdeauna din organizație. De asemenea, ridicări de comandă pentru timp limitat sau nelimitat.

Sefii județeni și comandantii de corpuri legionare, pot da pedepse până la eliminarea din luptă pe două luni. Peste aceasta numai Seful Legiunii poate decide.

Mai important însă este modul frumos, demn, înțelegător în care un legionar își primește și execută pedeapsa. Recunoaște greșeala, nici nu se supără, nici nu se răzvrătește, o execută și se hotărăște ca prin atitudinea demnă să-și recucerească poziția.

În orice caz, neexecutarea unui ordin, constituie una dintre cele mai mari greșeli posibile, când ea este făcută intenționat. Și dacă se repetă, legionarul va trebui să părăsească organizația.

PARTEA A VII-A

Seful de cuib în timpul campaniei electorale

După cum s-a văzut până acum, scopul legionarului nu este campania electorală, dar campania electorală este de o importanță foarte mare pentru că este singura cale pe care ne-o pune legea la dispoziție pentru a face orice schimbare dorim în țară.

Soarta țării pentru 3 sau 4 ani, uneori și pentru mai mult, se pecetluiește în ziua de alegeri. În ceasul acela, alegătorul este stăpânul țării. Ce va hotărî el prin votul lui, aceea va fi. Dar tocmai pentru acest lucru, în ziua de alegeri umblă cumpărătorii de suflete ai partidelor politice cu arginți, cu băutură, cu mâncare, pentru a cumpăra voturi. În fața dezmătului politicianist, noi să opunem credința în zilele mai bune pentru neamul românesc și vom învinge, după cum am învins la Tutova, Neamt, etc.

Iată pentru ce seful de cuib va trebui să dea o mare importanță campaniei electorale.

PUNCTUL 42. Promisiuni electorale legionarul nu face.

Toti oamenii politici, în ajunul campaniei electorale, încep cu promisiunile.

Un sef legionar nu va promite decât aceea ce putem face noi. Noi nu promitem bani, nu promitem rachi, nu facem functiuni. Noi nu cumpărăm cu bani sufletele omenesti. Cei ce vin în numele lui Dumnezeu nu fac aceasta. Numai cine vine în numele satanei cumpără sufletele cu arginti.

Un sef legionar va spune:

Nu promitem bani, ci promitem dreptate.

Nu promitem să-ti facem tie ceva, ci promitem să muncim, să luptăm pentru tara noastră.

Cine vrea să lupte pentru dreptate si pentru cinste în tară, cine vrea să muncească pentru Patria lui, cine vrea să facă jertfă alături de noi, să vină cu noi.

Va fi bine așa? Da. Pentru că lucrurile merg într-o tară ca la o gospodărie. Dacă la o gospodărie este pământ bun, bogat înzestrat cu tot ce-i trebuie unei gospodării, iar gospodarul nu-i vrednic, e risipitor, bea tot ce are, se ceartă toată ziua, gospodăria se va ruina, iar copiii o vor duce foarte prost. Vor fi si ei emărâti si flămânzi.

Dar dacă se schimbă gospodarul cu un om cinstit, muncitor, vrednic? Gospodăria va înflori în scurt timp, si toti copiii vor înflori si ei ca niste bujori.

Tara noastră nu-i si ea o gospodărie, cu pământ bun si bogat? Cu tot ce-i trebuie? Noi, românii, nu suntem copiii din gospodărie? Si nu suntem amărâti si flămânzi?

Când vom schimba însă gospodăria, atunci nu vom mai fi așa.

Aceasta o va face Legiunea. Va schimba gospodăria, adică guvernele partidelor si va face un guvern legionar.

Aceasta este singura promisiune pe care o face legionarul în ajun de alegeri si întotdeauna.

PUNCTUL 43. Care este scopul nostru? Unde trebuie să ajungem?

Seful de cuib trebuie să facă școală tuturor legionarilor si să le spună că scopul nostru nu este de a alege un număr de 5, 10, 20 de deputati. El este cu mult mai mare, cu mult mai sfânt si cu mult mai greu.

Noi trebuie să facem ca toată România să devină legionară.
Duhul nou legionar trebuie să guverneze. Tara trebuie să fie condusă după vointa legionarilor.

De aceea, un deputat legionar care a iesit într-un județ, trebuie să alerge în 5 - 6 județe ca să prpovăduiască credința cea nouă și să cheme la viață toți românii pregătind ceasul victoriei.

Unii zic: apoi a venit odată pe la noi, dar de acum s-a terminat, l-am ales și nu mai vine.

Răspuns: Cum să vină, dacă sunt 71 de județe cu 71 de orașe și cu 10 000 de comune pe unde are ordin de la Seful Legiunii să alerge pentru a face noi cuiburi, a organiza și a pregăti victoria cea mare? Și dacă ne-am duce în fiecare comună, înseamnă 10 000 de zile și 10 000 de zile înseamnă câte 365 zile într-un an, aproape 30 de ani. Vedeti cât de greu este ca în fiecare comună să venim o dată, dar ca să veni de 2, 3, ori? Nu ne-ar ajunge o viață întreagă. Legionarii trebuie să înțeleagă și să explice tuturor oamenilor lucrul acesta. Ei trebuie să se bucure când văd că acum 2 ani nu aveam organizații decât în județele Cahul, Covurlui și Neamț și încă 3, 4, iar acum avem în 50 de județe.

Alții zic: "Iacă i-am ales și pe ăștia din Legiune. Nici ei n-au făcut nimic"

Legionarii vor răspunde: deputații legionari, chiar dacă ar fi 30 - 40, n-au să poată face mult. Așteptați să învingă legionarii în țară, să se întindă de la un capăt la celălalt și atunci să vedeți reformele cele mari pe care le vor aduce. Legile pe care le-au pregătit legionarii sunt legi de mari dreptăți, pe care poporul le așteaptă de multă vreme.

Cine crede în victoria finală, cine știe să lupte până la capăt, numai acela este legionar. Numai acela care nu s-a îndoit în inima lui se va bucura cu adevărat în ceasul biruinței, atunci când natiunea română își va fi tras prin vointa ei proprie, drum nou, drum mare, drum de biruință.

PUNCTUL 44. Cereri.

Deputații legionari, imediat după alegeri, au primit mii de cereri. Unii oameni cer bani, alții cer să li se dea serviciu, alții cer lemne gratis, alții cer pământ.

Un legionar nu cere.

El spune: nu ne trebuie bani sau servicii. Dati-ne legi drepte în țară, căci cu legi drepte ne vom câștiga bani și traiul prin muca

noastră.

Deputatii legionari nu pot să alerge cu 2000 de cereri pe la ministere pentru 2000 de oameni, pe care să-i servească, iar 14 milioane de tărani, muncitori, functionari, să aștepte și iar să aștepte ziua dreptății lor.

Deputatii legionari nu-si vor căpățui 5-6 partizani dintr-un sat, cum fac partidele politice, iar biata multime săracă și amărâtă să tragă toată viața la jug.

Și apoi, dacă un deputat legionar se roagă de un ministru să-i facă un serviciu pentru 1, 2, 3, oameni, a doua zi îl roagă și ministrul ca să închidă ochii la legile pe care le face el, să nu le mai combată.

De aceea sefii legionari vor trebui să explice aceste lucruri tuturor oamenilor și să le facă școala legionară adevărată.

Ei trebuie să le spună la toți.

Noi dacă am intrat în Legiune, nu cerem nimic pentru noi, ci dăm. Dăm suflet, dăm muncă, dăm suferință, dăm tot ce avem pentru ziua cea sfântă a biruinței neamului românesc.

PUNCTUL 45. Ce trebuie să facă și de ce anume trebuie să se păzească seful de cuib în perioada campaniei electorale.

Imediat după căderea guvernului, sefii de cuiburi vor ține ședințe cu cuiburile lor o dată la 2 zile. De asemenea, ei se vor aduna în ședință aparte cu toți ceilalți sefi de cuiburi din sat sau comună pentru a studia situația și a lua toate măsurile pe care le cred ei de cuviință pentru ca Legiunea să iasă cât mai bine. De asemenea, vor lua măsuri pentru a executa ordinele sosite, dacă le-au venit asemenea ordine, de la sefii județeni.

PUNCTUL 46. Ce vor face înainte de alegeri.

a) Școala semnelui nostru electoral cu toți oamenii din sat. Semnul trebuie făcut pe hârtie, mic, în așa fel încât și copiii din sat să-l cunoască la perfecție. Se vor interesa la seful județean pe ce pagină a buletinului de vot este semnul nostru și vor explica oamenilor din timp dacă este pe pagina 1, 2, sau 3.

b) Vor căuta ca semnul să fie făcut cu cretă, cu var sau cu smoală atât în interiorul satului cât și pe sosea, în afară de sat.

c) Fiecărui om din cuib i se vor încredința cel puțin 5 gospodari din sat, pe care să caute să-i convingă să voteze cu Legiunea.

d) Nu va crede niciodată și nu va lăsa pe ceilalți oameni să

creadă minciunile pe care le vor răspândi adversarii despre noi: că lista s-a retras, că semnul nostru nu se află pe buletinul de vot, că ne-au desfiintat prin lege organizatia, că nimeni nu mai are voie să voteze cu Legiunea, că cine va mai spune ceva despre Legiune va fi pedepsit, că am fost arestati, bătuti, omorâti, împuscati, etc. Toate aceste minciuni le spun adversarii despre noi în timpul campaniei electorale pentru a deruta pe alegători să nu mai voteze cu noi. Alti încearcă să momească lumea sustinând că si noi am fi cuzisti. Legionarii vor răspunde: nu suntem si nici nu vom fi cuzisti!

e) Este foarte probabil ca să nu ajungă până în satul respectiv nici un manifest de-al nostru, fie din lipsă de fonduri, fie pentru că au fost oprite la postă. Sefii de cuiburi din comuna respectivă vor face ei ce vor putea: mici manifeste scrise de mână si vor lupta făcând propagandă din om în om.

f) Este posibil de asemenea, ca nici un candidat de-al nostru să nu poată pătrunde până în satul acela. Sefii de cuiburi, la fel, vor pregăti din timp lumea pentru un asemenea caz, ca să nu rămână descurajată.

g) Vor căuta să ia parte la toate întrunirile adversarilor politici, pentru ca să audă cele ce se vorbesc acolo, iar după plecarea lor din sat să poată lămuri oamenii.

PUNCTUL 47. Ce vor face în ziua de alegeri.

a) Toti sefii de cuiburi dintr-un sat, împreună cu toti oamenii lor, tineri si bătrâni, se adună la un loc si pleacă în bloc spre sectia de votare cu drapelul si cu semnul făcut din scândură si vopsit în negru.

b) Ei vor căuta să-si aibă mai dinainte o tactică de luptă bine fixată, în asa fel încât oricine ar voi să-i împiedice de la vot, să fie respins si fortat de a se liniști.

c) In caz că nu vor fi suficient de numerosi, în acea comună se vor strecura izolati printre ceilalti oameni până la sectia de votare. Iar dacă vor observa că prigoana este grozavă, atunci își vor pune cu totii semnul guvernului în piept si vor spune că au trecut cu guvernul, se vor duce la vot, iar în gheretă, unde numai Dumnezeu îi vede, vor vota cu Legiunea.

In timpul acestei lupte, sefii de cuiburi vor fi în cea mai deplină armonie si disciplină posibilă, ascultând ordinele fie de la centru, fie de la judet, fie de la garnizoana legionară sau de la cuiburile

superioare.

Înainte de plecarea la vot, în ultima sedință a cuibului, toți șefii de cuiburi împreună cu legionarii, vor face rugăciuni ca înainte de orice bătălie.

PARTEA A VIII - A

În ce direcție spirituală trebuie să facă un șef de cuib educația oamenilor săi.

PUNCTUL 48. Cum se prezintă un legionar.

Când un legionar se prezintă unui șef superior sau Șefului Legiunii, se oprește la o distanță de trei pași în poziția de dreapta, salută ducând mâna dreaptă la inimă apoi ridicând-o spre cer și spune: Sunt legionarul ..., din cuibul....

PUNCTUL 49. Cum trebuie să fie în vorbă și în scris un legionar.

Legionarul și în scris și în vorbă trebuie să fie scurt, clar și precis. Vorbăria lungă și încurcată este vorbăria democrației.

PUNCTUL 50. Imbrăcămintea legionarului.

Legionarul va fi modest îmbrăcat. El nu va pune pret pe hainele luxoase și strălucitoare ale nimănui. El va disprețui luxul pe care îl va considera ca având la bază o înclinație sufletească spre frivolitate, spre lichelism, spre săcăturism.

Astăzi omul luxos, dacă nu este un hot aparținând uneia din multiplele forme ale hotiei, în orice caz este un nesimțitor care pământul mizeria nesfârșită a țării.

Legionarul nu va cântări un om după haină și nu va mai face deosebire între omul sărac, cu haine rele și cel cu haine bune.

Legionarul va cântări pe om după ceea ce va avea sub haină, adică după sufletul lui.

Sunt multe haine rupte care ascund sub ele comori de aur în inimă!

PUNCTUL 51. Legionarul și mânia banilor publici.

Legionarul care-și va însuși bani care nu-i aparțin, care va mânui

în mod necinstit banii Legiunii sau ai oricărui om, acela care nu va putea da socoteală, conform promisiunii, de banii încasati din vânzarea brosurilor, gazetelor, insignelor, etc., va fi eliminat pentru totdeauna din Legiune de la primul caz, orice situatie ar ocupa în ea.

In organizatia aceasta, nu pot să crească decât numai oameni cinstiti.

O mică hotie nu poate să te lase indiferent pentru că în definitiv aceasta nu este decât sãmânta marilor hotii, sãmântă care dezvoltându-se din cauza tolerantei noastre, ar putea răstigni din nou prin jefuire poporul român si această țară.

PUNCTUL 52. Sentimentul demnității

Ne-am săturat de lipsa de demnitate omenească. Dacă nu dai bacsis, dacă nu-l plătești, nu ti se înscrie în partid. Dacă nu plătești, nu dă drumul hârtiilor de la primărie. Dacă nu dai bacsis, nu poti să-ti capeti dreptul. Bacsisul, mita si hotia au desfiintat sănătatea morală a natiunii române.

Legionarul va căuta să desfiinteze aceste apucături si să reînvieze sentimentul demnității omenesti. El nu va da nimănui nimic, nu va promite nimănui nimic, iar când va face cuiva un serviciu, nu se va înjosi ca să primească bacsis sau mită ci va pune mâna în gât mituitorului.

PUNCTUL 53. Scoala faptei creatoare.

Legionarul trebuie să fie un om de faptă. Prin fapta lui, prin munca lui, el va clădi din temelii România cea nouă.

PUNCTUL 54. Rugăciunea ca element decisiv al victoriei.

Apelul la strămosi.

Legionarul crede în Dumnezeu si se roagă pentru biruinta Legiunii.

Să nu se uite că noi, poporul român, stăm aici, pe acest pământ prin voia lui Dumnezeu si binecuvântarea Bisericii Crestine. In jurul altarelor bisericilor, s-a aflat adunată de mii de ori în vremuri de bejenie si restriste, întreaga suflare românească de pe acest pământ, cu femei, copii si bătrâni, cu constiinta perfectă a ultimului refugiu posibil. Si astăzi stăm gata să ne adunăm, poporul român, în jurul altarelor, ca-n vremuri de mari primejdii, pentru ca îngenunchiati, să căpătăm binecuvântarea lui

Dumnezeu.

Războaiele se câstigă de aceia care au stiut să atragă din văzduh, din ceruri, fortele misterioase ale lumii nevăzute și să-si asigure concursul acestor forte. Fortele acestea misterioase sunt sufletele mortilor, sufletele strămosilor nostri, care au fost și ei odată legați de glia, de brazdele noastre, care au murit pentru apărarea acestui pământ și care sunt și azi legate de el prin amintirea traiului lor de aici și prin noi, copiii, nepotii și strănepotii lor. Dar mai presus de sufletele mortilor stă Dumnezeu.

Odată aceste forte atrase, ele vin în balanța ta, te apără, îți dau curaj, voință și toate elementele necesare victoriei și te fac să învingi. Introduc panică și groază în dusmani, le paralizează activitatea. În ultima analiză, biruintele nu depind de pregătirea materială, de fortele materiale ale beligeranților, ci de puterea lor de ași asigura concursul puterilor spirituale. Astfel, se explică, din istoria noastră, biruintele miraculoase ale unor puteri materialicești cu desăvârșire inferioare.

Cum se poate asigura concursul acestor forte?

- 1) Prin dreptatea și moralitatea acțiunii tale;
- 2) Prin apelul frecvent, insistent la ele. Cheamă-le, atrage-le cu puterea sufletului tău și ele vor veni.

Puterea de atracție este cu atât mai mare, cu cât apelul, rugăciunea, se face în comun de cât mai mulți.

De aceea, în sedintele cuibului, care se țin în toată țara sâmbătă seara, se vor face rugăciuni și se vor îndemna toți legionarii ca a doua zi, Duminică, să meargă la biserică.

Patronul nostru este Sfântul Arhanghel Mihail. Icoana lui trebuie să o avem în casele noastre, și în vremuri grele să cerem ajutorul lui și El nu ne va lăsa niciodată.

PUNCTUL 55. Școala suferinței

Cel ce intră în această luptă, trebuie să știe de mai înainte că va avea de suferit. După suferință vine întotdeauna victoria. Cel ce va ști să sufere, acela va învinge.

De aceea, noi, legionarii vom primi suferințele cu drag. Fiecare suferință este un pas înainte către mântuire, către victorie.

O suferință nu-l va descuraja pe legionar, ci-l va oteli, îi va căli sufletul. Cei ce-au suferit și vor mai suferi încă, vor fi adevărați eroi ai luptei legionare. Binecuvântarea Patriei se va întinde asupra lor și asupra familiilor lor.

PARTEA A IX -A

Ce drum are de străbătut un legionar în viața sa legionară

Viata legionară este frumoasă. Dar nu este frumoasă prin bogăție, prin viață de petreceri și lux, ci este frumoasă prin multimea primejdiilor pe care le oferă legionarului, frumoasă prin nobila camaraderie care leagă pe toți legionarii din întreaga țară într-o sfântă frăție de luptă; înălțător de frumoasă prin bărbăteasca atitudine în fața suferinței.

Atunci când cineva intră în organizația legionară, trebuie să cunoască mai dinainte viața care-l așteaptă, drumul pe care-l va străbate.

Drumul acesta va trece prin muntele suferinței, apoi prin pădurea cu fiare sălbatice și prin mlastina deznădejdiei.

PUNCTUL 56. Muntele suferinței.

După ce un om s-a înrolat legionar, cu dorul de patrie în inima sa, nu-l așteaptă masa întinsă, ci el trebuie să primească pe umerii săi jugul mântuitorului nostru Iisus Hristos: "Luati jugul Meu asupra voastră".

Și cărarea legionară începe să urce un munte pe care lumea l-a numit "muntele suferinței".

La început pare ușor de urcat. Ceva mai târziu, urcusul devine mai greu, suferința mai mare. Cele dintâi broboane de sudoare încep să picure de pe fruntea legionarilor.

Atunci, un duh necurat, strecurat printre legionarii care urcă, aruncă pentru prima dată întrebarea: "Oare n-ar fi mai bine să ne întoarcem înapoi? Cărarea legionară pe care am apucat începe să fie grea și muntele e lung și înalt de nu-i mai vedem sfârșitul." Dar legionarul nu ascultă, merge înainte și urcă cu greu. De la un timp, urcând mereu pe muntele nesfârșit, începe să obosească, pare că puterile încep să-l părăsească.

Norocul lui că întâlnește un izvor, limpede ca inima unui prieten.

Se răcorește, se spală pe ochi și apoi o ia în sus din nou pe muntele suferinței.

Trece de jumătate și de acolo începe muntele fără apă, fără iarbă, fără umbră, numai din piatră și din stâncă.

Și legionarul când vede, zice: mult m-am mai chinuit până aici, ajută-mi Doamne să ajung până sus. Dar duhul cel rău în zvărle întrebarea: "Oare n-ar fi mai bine să te întorci? Lasă-ți încolo dorul tău de patrie. Nu vezi ce trebuie să tragi dacă-ți iubesti patria și Regele, Neamul și Pământul? Și apoi, ce câștigi de aici? Nu-i mai bine să stai liniștit acasă?"

Pe stânca goală, el se urcă mereu cu nesfârșită credință. Acum e obosit. Cade. Isi julește mâinile și din genunchii lui pentru prima dată vede sângele curgând. Se înalță ca un viteaz și pornește din nou. Mai are puțin. Dar stânca a devenit dreaptă și colturoasă, îi curge sânge din piept și se prelinge pe stânca neîndurătoare.

"Oare n-ar fi mai bine să te întorci?" se aude din nou glasul necurat. Pare că rămâne pe gânduri. Dar deodată aude un glas strigând din adâncul miilor de veacuri: "Înainte copii! Nu vă lăsați!"

Un ultim efort. Și fruntea de viteaz ajunge sus la creasta învingătoare, pe vârful muntelui suferinței, cu sufletul creștin și românesc, plin de fericire și bucurie.

"Fericiti veți fi când vă vor goni pe voi și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră."

"Iar ei plecau bucurându-se că s-au învrednicit de a fi bătuti pentru numele lui Iisus."

Multe primesc legionarii urcând acest munte al suferinței. Ar trebui o carte întreagă ca să se scrie suferința lor.

PUNCTUL 57. Pădurea cu fiare sălbatice.

Să nu-și închipuie însă cel ce dorește să devină legionar, că încercările s-au sfârșit aici, în vârful muntelui suferinței. Și este bine ca fiecare să știe de la început ce-l așteaptă, să cunoască drumul pe care-l apucă.

A doua încercare: nu trece mult și cărarea legionară intră într-o pădure căreia lumea i-a zis "pădurea cu fiare sălbatice".

De la marginea pădurii se aud urletele acestor fiare sălbatice care deabia așteaptă să intre cineva acolo pentru a-l sfâșia.

După muntele suferinței, aceasta este a doua încercare prin care trebuie să treacă legionarii. Cine este fricos rămâne acolo, la

marginea pădurii. Cine are inimă de viteaz, intră înăuntru, se luptă cu vitejie și înfruntă mii de primejdii despre care s-ar putea scrie și se va scrie mai târziu o carte întreagă. În această luptă, legionarul nu fuge de pericol, nu se ascunde după copaci. Din contră, el apare acolo unde primejdia este mai mare. După ce a străbătut pădurea și a ieșit cu bine, o nouă încercare îi așteaptă.

PUNCTUL 58. Mlastina deznădejdiei.

Cârarea se pierde și ei trebuie să treacă printr-o mlastină. Aceasta se cheamă "mlastina deznădejdiei", pentru că pe acel ce intră întru-înșă, pentru ca să ajungă la capătul celălalt, îl apucă deznădejdia. Unii nu mai au curajul să intre, încep să se îndoiască de victorie, că este prea departe, că nu vor mai ajunge până la biruință. Așa că mulți dintre cei care au străbătut prin pădurea cu fiare și au urcat muntele suferinței, se îneacă în această mlastină a deznădejdiei. Alții intră și se întorc, iar alții se îneacă acolo. Dar legionarii adevărați nu pierd nădejdea, ei străbat și această ultimă încercare și ajung la mal acoperiți de glorie.

PUNCTUL 59.

Acolo, la sfârșitul drumului greu al celor trei încercări, începe apoi munca cea dulce, munca cea binecuvântată pentru înălțarea din temelie a României celei noi.

PUNCTUL 60.

Numai acela care a trecut cele trei examene, adică peste muntele suferinței, prin pădurea cu fiare sălbatice, și prin mlastina deznădejdiei și a reușit, este legionar adevărat.

Cine n-a trecut prin toate acestea, nu se poate numi legionar, deși este înscris în organizație, are insignă și plătește cotizația. Cine a avut abilitatea ca să le ocolească, totdeauna și în 3 - 4 ani de viață legionară n-a cunoscut și n-a dat nici examenul durerii, nici examenul bărbăției și nici examenul credinței, poate fi un om abil, dar nu poate fi un legionar.

Seful Legiunii, când apreciază persoana unui legionar, nu se ia nici după vârstă, nici după popularitate, adică după câți oameni are în jurul lui, nici după abilitate, ci după aceste trei examene:

PUNCTUL 61. 1) Legiunea este în contra aceluia care se zbat, se frământă să obțină victorii fără riscuri și fără jertfă - pentru că

acestia sunt oameni mici - iar victoriile eventuale sunt trecătoare ca spuma mării: unde nu-i risc, nu-i glorie.

PUNCTUL 62. 2) Legiunea este în contra acelor care după victorii, caută să se urce cât mai sus pe riscurile și pe jertfele altora.

PUNCTUL 63. 3) Legiunea este și în contra acelor care desigur luptă, sunt mânate de un mobil sufletesc inferior: pofta de câștig, pasivitatea unui beneficiu, crearea unei situații. Aceștia, câștigând victoria, încep să o mănânce. Sufletul superior își găsește marile satisfacții în plăcerile luptei și ale sacrificiului.

PARTEA A X –A

PUNCTUL 64. Legionarul și politicianul.

Legionarul și politicianul - omul partidelor - stau față în față. Omul partidelor desființează România. Înaintea lui s-a așezat cu pieptul său, legionarul.

Când omul partidelor, politicianul, țăran sau orășean, a intrat în partid, prima întrebare care și-a pus-o, a fost: ce voi câștiga de aici? Ce beneficiu voi trage? De aceea câștigă politicienii, iar țara se dărâmă.

Legionarul când a intrat în Legiune, a zis: "Pentru mine, nu vreau nimic.", și s-a întrebat: "Ce pot da, ce jertfă pot face eu pentru țara mea."

Legionarul spune: o mie de ani au pățimit strămoșii și au murit cu gândul la această țară. O mie de ani am așteptat-o și am visat-o. Astăzi, când Dumnezeu ne-a dat-o întregă, în loc să cădem în genunchi în fața ei și să ne închinăm ca la o icoană, noi o furăm, o jupuim.

În fața ei, legionarul se prezintă nu cu drepturi cetățenești, ci cu sacre datorii.

Telul politicianului este de a-și construi o avere; al nostru este de a ne construi o Patrie înflorită și puternică. Pentru ea vom munci și vom construi. Pentru ea vom face din fiecare român un erou,

gata de luptă, gata de jertfă, gata de moarte. (Vezi "Pentru legionari")

"Spre inimile cele necurate care vin întru prea curata casă a lui Dumnezeu, fără milă întind sabia mea." - Sf. Arhanghel Mihail

"Cine stie să moară, nu va fi rob niciodată." - Seneca

PUNCTUL 65. Legionarul si comunistul

Legionarului este împotriva comunistului, si va lupta din toate puterile, pentru ca oriunde se va afla încuibat acest comunist, să fie demascat si răpus.

Triumful miscării comuniste în România, ar însemna: desfiinsarea Monarhiei, desfiintarea Bisericii, desfiintarea Familiei, desfiintarea proprietății individuale si desfiintarea libertății.

Inseamnă, într-un cuvânt deposedarea noastră de ceea ce formează patrimoniul moral al omenirii si în acelasi timp deposedarea de orice bunuri materiale, în favoarea profitorilor din umbră ai comunismului, care sunt jidanii.

In această miscare comunistă se află adunati toti inamicii nostri, care n-au văzut si nu văd cu ochi buni România Mare. (Vezi "Pentru legionari")

PUNCTUL 66. Legionarul si jidanul

Problema jidănească, vizibilă numai în jumătatea de nord a României, invizibilă, dar existentă si în cealaltă jumătate, constituie pentru natiunea română cea mai mare primejdie pe care a cunoscut-o de la începutul istoriei si până astăzi.

Legionarul este singurul în stare a rezolva această problemă, pe care o priveste cu curaj si cu seriozitate, rezolvare pe care o va face odată cu solutionarea si a celorlalte probleme de stat, care se pun si astăzi cu aceeasi necesitate. (Vezi "Pentru Legionari.")

PARTEA A XI -A

Ce crede un legionar

PUNCTUL 67. Că statul bazat pe ideologia veche a revoluției franceze se ruinează. În lume se pune problema unui stat nou. El poate fi foarte bun și foarte rău. Cum va fi? După cum ni-l vom face.

PUNCTUL 68. Statul nou însă, nu se poate baza numai pe concepții teoretice de drept constituțional. Statul nou presupune, în primul rând și ca un lucru indispensabil, un tip nou de om. Un stat nou, cu oameni cu păcate vechi, nu se poate concepe. Statul este o simplă haină care îmbracă trupul națiunii. Putem să facem o haină nouă, luxoasă, scumpă, dar nu va fi de nici un folos dacă ea va îmbrăca un trup istovit, distrus de gangrene morale și fizice.

PUNCTUL 69. Omul nou, sau națiunea înnoită presupune o mare înnoire sufletească, o mare revoluție sufletească a poporului întreg, adică o împotrivire direcției spirituale de astăzi și o ofensivă categorică în contra acestei direcții.

PUNCTUL 70. În acest om nou, vor trebui să învieze toate virtuțile sufletului omenesc. Toate calitățile rasei noastre. În acest om nou, vor trebui ucise toate defectele și toate pornirile spre rău. În acest tip de erou, erou în sens războinic, pentru că să poată prin luptă să-și impună puterea, erou în sens social: incapabil după victorie de a exploata munca altuia; erou al muncii: uriasul creator prin muncă al țării sale, trebuie să fie concentrat tot ce a putut strânge mai bun în timpul miilor de ani poporul român. Pe acest om îl așteptăm, pe acest erou, pe acest urias. Pe el se va baza statul cel nou, România de mâine. Mișcarea legionară, înainte de a fi o mișcare politică, teoretică, financiară, economică, etc., de formule, este o școală spirituală în care dacă va intra un om, la celălalt capăt va trebui să iasă un erou.

PUNCTUL 71. Această mare înnoire a natiunii române este posibil să vină?

Urmează. O simțim cu toții. După lunga noapte de veacuri, azi între aceleasi granite, poporul român, asteaptă răsăritul soarelui, asteaptă ceasul învierii lui ca neam.

Este posibil oare ca frământările milenare să se oprească la o simplă chestiune de formă: unirea într-un stat a tuturor românilor?

Nu simțiti din adâncuri cum clocoteste marea renastere a poporului român?

PUNCTUL 72. In această înviere va avea un rol covârșitor tinerimea. Pe dânsa o cheamă destinul să joace pe scena istoriei. Nu ne înțeleg oamenii vechi? Nu ne înțeleg pentru că apelul sacru al destinului numai noi îl putem auzi, numai noi îl înțelegem, pentru că numai nouă ni se adresează.

PUNCTUL 73. Legi, stări de asediu, baionete, care să oprească destinul unei natiuni, n-au existat, nu există și nu vor exista.

PUNCTUL 74. Această mare înviere, de la sine, va crea o nouă ofensivă a poporului în toate domeniile. Această ofensivă ajutată și susținută de legi, va repune pe român în drepturile lui de care a fost deposedat an cu an, într-o mie de ani prin nedreptate și silnicie.

PUNCTUL 74 bis. Primirea Sefului Legiunii.

In orice localitate, Seful Legiunii va fi primit și însoțit tot timpul de către legionarii răniți în linia I-a, legionarii care au suferit persecuții în linia aII-a, luptătorii legionari în linia aIII-a, Prietenii Legiunii în linia a IV-a.

Diferiti comandanti legionari vor aranja întotdeauna lumea legionară în ordinea de mai sus.

PARTEA a XII - a

Circulara P.

PUNCTUL 75. Regimul parlamentarilor legionari.

Adunarea Senatului și a sefilor de unități legionare politice, a fixat în ziua de 5 Ianuarie 1933 la Focsani, regimul parlamentarilor legionari. Regimul acesta și l-a aplicat Seful Legiunii, în primul său parlament și a fost aplicat și celor 4 parlamentari.

I. Diurna

1) Parlamentarii Legiunii sunt parlamentari datorită eforturilor și sacrificiilor materiale și morale ale tuturor legionarilor din țară.

2) Diurna parlamentară nu le aparține. Ea aparține Legiunii, ea va acorda fiecărui parlamentar strictul necesar pentru o existență modestă.

Pentru că nu este drept ca parlamentarul să-și creeze o situație materială mai bună, în timp ce toți camarazii lui duc o viață din ce în ce mai grea. Ce tablou moral mizerabil ar fi, dacă unii dintre noi ne-am îmbuibă cu tot felul de bunătăți, de haine și de ghetă, sau ne-am purta soția în lux, iar alții dintre noi, răniți în urma luptelor, ar trăi o viață de sfâșietoare mizerie.

3) Cheltuielile bănești făcute nu se mai întorc, după cum nu se întoarce nici sănătatea celui care a suferit pentru Legiune, nici viața celui care a murit pentru dânsa. Acestea sunt jertfe și jertfa nu se cere înapoi.

Dogma legionară ne spune: cantitatea de jertfă făcută, determină victoria. Gloria noastră este gloria jertfei pe care o facem.

4) Nu este un scop, un tel, acela de a fi parlamentar: noi trebuie să mergem înainte către biruință. Ca parlamentari, nu putem decât să pregătim victoria. De aceea, fondurile provenite Legiunii din diurne, vor înzestra organizația cu tot ce-i trebuie pentru luptă: ziare, broșuri, automobile, etc.

În anul 1933, parlamentarii au avut 10 000 lei lunar primele două luni, 8 000 lei pe urmă.

5) Concepția legionară a conducerii Statului. Acesta care nu va putea trăi cu această sumă, singur, poate trăi în comun cu ceilalți parlamentari, la cazarma legionară. Așa va fi viitorul parlament legionar. Conducătorii țării trebuie să fie în frunte în zile de

mizerie.

Nu se poate pãlmu cu o leafã de lux de 30 000 lei lunar, mizeria nesfãrsitã a tãrii.

In atitudinea de astãzi a parlamentarilor legionari se pregãteste ziua de mâine si se dovedeste cã ea poate fi asa cum o cerem noi.

II. Parlamentul legionar nu-si mai apartine lui

El va sta la orice orã din zi si din noapte la dispozitia Legiunii.

Nu este posibil ca sã se aleagã parlamentar si apoi sã plece sã-si caute de afaceri, sau sã fie ocupat mai totdeauna cu diferite alte chestiuni.

Cât timp mi s-a dat în mână arma parlamentară, trebuie să trag cu dânsa. Dacă nu pot trage, n-o iau, iar dacă am luat-o si n-o pot întrebuinta cu cel mai mare folos pentru Legiune, atunci o dau imediat altuia care o poate întrebuinta mai bine.

Un parlamentar trebuie:

1) să poată vorbi în Parlament;

2) să se poată misca pentru conferinte, întruniri de organizare, ori de câte ori îi va cere Seful Legiunii.

Cine iubeste Legiunea, să se gândească bine la acest punct, atunci când cere în mână arma functiunii de parlamentar si onoarea de a o întrebuinta pentru victoria Legiunii.

Dublarea Candidatilor No. 1.

Akunarea a fixat de asemenea, în urma propunerii Sefului Legiunii, dublarea candidatilor, adică: în caz de reusită a unei liste, vor intra în parlament capii de listă pentru trei luni, după care își vor da demisia si vor intra în loc No. 2. de pe listă. No. 2 va fi fixat de la Centru si ales dintre categoriile intelectuale ale organizatiei noastre. Fac exceptie de la această lege, judetele care întrunesc majoritatea absolută. Dacă într-un judet se ia majoritatea absolută, parlamentarii reusiti rămân tot timpul, nu se schimbă.

Avantajele sistemului:

a) O satisfactie si o încurajare pentru legionarul sef de judet, care munceste.

b) Necesitatea imperioasă a organizatiei de a se trimite în parlament cele mai apte elemente pentru lupta parlamentară.

c) Crearea si pregătirea unui număr mai mare de cadre legionare.

d) Posibilitatea ca un parlamentar, într-o activitate scurtă, dar intensă, să-si închine întreaga muncă Legiunii, fără a-si periclita situatia îndeletnicirilor lui familiare.

Sefii judeteni, mânati numai de dorul biruintei totale a Legiunii, vor explica această lege candidatilor si le vor lua o declaratie scrisă, în sensul că au luat cunostintă de "Circulara F" si înțeleg a se supune dispozitiilor ei.

Parlamentarii legionari, stau la Bucuresti, Str. Imprimeriei No. 3. Seful Legiunii , Corneliu Zelea Codreanu

PUNCTUL 76. Ce este comitetul de 1000.

S-a înfiintat un Comitet de 1000. Fiecare membru este obligat a da câte 25 lei lunar, sau după a sa voie, 50 lei, timp de un an. Suma se întrebuințează pentru achitarea ratelor la tipografie si pentru înzestrarea organizatiei cu ceea ce-i trebuie. Astăzi acest comitet este desfiintat. Rolul lui îl joacă "Asociatia prietenii legionarilor", având următorul comitet: Dr. Corneliu Sumuleanu, prof. Univ. Iasi, Str. Săulescu; Prof., Preot Duminică Ionescu Bucuresti, Str. Leon Vodă 4, D-na Zoe Sturza Bucuresti I, Str. Cretulescu, 8; D-na Maria Beiu Palade Bucuresti, Av. Muntenescu 11, tel. 4.33.26.; Dr. Eugen Chirnoagă, Prof. Scoala Politehnică Bucuresti, Aleea Arh. Stefan Burcus 12 (Sosea); Dr. Ing. Eugen Ionică Bucuresti, Francmasonă 7, telef. 4.77.52,; Grigore T. Coandă Bucuresti, Str. Bolintineanu 5, tel. 4.33.03. Oricine simpatizează miscarea legionară si doreste să o ajute, poate deveni membru al asociatiei, cerând informatii de la adresele de mai sus.

PUNCTUL 77. Casieria Centrală a organizatiei legionare este în casa General Cantacuzino, Str. Gutenberg 3, Bucuresti. Pentru orice chestiuni, banii se trimit pe această adresă.

PUNCTUL 78. "Libertatea", foaie populară. Director sufletesc Ion I. Mota. Foaia apartine familiei mostenitoare a lui Ion I. Mota. Abonament anual lei 120, jumătate, lei 60, un sfert, lei 30. Adresa administratiei (pentru abonamente, reclamatii), Bucuresti, Calea Victoriei No. 63. Adresa redactiei (pentru articole): Preot Ion Mota, Orăștie, Jud. Hunedoara.

PUNCTUL 79 Agenti provocatori

Trec pe la organizatii diferiti spioni. Unii, agenti de la politie. Chemati-i înăuntru pentru a le arăta că nu aveti nimic secret. Dacă însă printre legionari va fi prins unul care se va vinde pentru

bani si va deveni trădător al Legiunii, va fi pedepsit azi, mâine, peste un an sau peste doi.

Cea mai mare dezonoare a organizatiei noastre este aceea de a găsi din mijlocul nostru spioni.

Sunt altii care se dau drept legionari si umblă pe la diferite organizatii pentru a fura, a cere, sau a colecta bani. Unii din ei reusesc a avea la mână o scrisoare sau un carnet de membru.

Cercetati-l bine. Dati-i pe mâna politiei.

In ultimul moment aflu că un agent de politie nestiind ce informatii sã mai dea despre Legiune, a informat siguranta că legionarii vor sã împuste mai multi prefecti.

Altul a ticluit un cifru secret în care erau trecute institutii din capitală.

Noi n-avem nevoie de cifru. Aceasta este o inventie infamă. Sã poftească toată politia. Ce avem de spus, spunem în fată, spunem tare.

Dacă veti auzi asemenea infamii sau le veti citi scrise prin foile jidănesti (cum au fost acum doi ani publicate în "Adevărul", "Dimineata" si "Lupta" sã stiti din primul ceas că toate sunt uneltiri viclene pentru care ne vom adresa justitiei.

PUNCTUL 80. Proces-verbal (acest proces verbal nu se mai întrebuintează astăzi), model de constituire a unui cuib.

LEGIUNEA

Judetul.....

Cuibul.....

Subsemnatii, domiciliati în comuna, judetul, convinsi de pericolul care amenintă existenta patriei, ne legăm împreună prin jurământ să luptăm pentru triumful Legiunii.

Ne-am constituit într-un cuib de legionari căruia i-am dat numele de Cuibul

Numărul membrilor din cuib este de (maximum 13)

Seful cuibului:

Corespondentul:

Casierul

Curierul

Ne legăm în fata lui Dumnezeu si a oamenilor de a ne tine strâns uniti în jurul sefilor nostri, a asculta si executa întocmai ordinele primite, a face să pătrundă cât mai adânc în popor duhul nou al muncii, al cinstei, al jertfei si al dreptății, într-un cuvânt ne propunem de a-i face legionari pe cei cu care vom veni în contact. Credem în Dumnezeu si în izbânda Legiunii, credem într-o Românie nouă pe care vrem s-o cucerim pe calea Bisericii lui Hristos si al nationalismului integral activând în cadrul legilor țării.

1. Am început activitatea;
2. Vom tine sedinte în fiecare săptămână.
3. Ne vom abona la revista "Pământul Strămosesc", pe care vom citi-o la sedintele cuibului.
4. Ne vom întări în credinta noastră legionară.
5. Ne vom uni ca fratii si nu vom permite nici o dezbinare între noi.
6. Vom porni imediat la facerea de noi cuiburi în comuna noastră si în cele vecine.
7. Toate acestea în credinta sfântă că ori prin câte greutăți si suferinte vom trece, vom învinge.
8. România în întregimea ei va deveni legionară.

Trăiască Legiunea!
Trăiască Căpitanul!

MOTTO

Geme inima în noi
De neazuri si nevoi
Ochii plânsi privesc în zare
Si asteaptă îndurare.
Muntii nostrii aur poartă,
Noi cersim din poartă-n poartă
Holda noastră-i aurie
Noi pierim în datorie.
Vai de noi si iar de noi
Dăm ca racul înapoi,

Sârăcia ne-urmărește,
Si de zile ne gătește.
Că noi toti avem un nume,
Toti avem o soartă-n lume.
Pentru țară si dreptate,
In noi toti un suflet bate.
Hai români să ne trezim
Si să nu mai suferim.
Că cei ce ne urgisesc
Nu au suflet omenesc.
Hai să coborâm în vale
Să oprim dusmanu-n cale.
De la pâne, de la sare
Si să-l dăm peste hotare.
Hai să punem santinele
Si sub soare si sun stele
Si-n ascunsuri si apoi
Hotii-n beci, prada 'napoi.
Hai pe cei ce fac trădare,
Jafuri în administrare
Si hotii la drumul mare
Să-i dăm la spânzurătoare.
Unde-i unul ni-i putere
La nevoi si la durere
Unde-s multi puterea crește
Si dusmanul o pătește.

VALERIU DUGAN, țăran din Bucovina
Urmează iscălitura membrilor (maximum 13)

LEGIONAR,

- Niciodată să nu faci o faptă de care ti-ar fi rusine a doua zi, iar când ai făcut ceva, asumă-ti răspunderea întregă.
- Când ti se pune în față un obstacol, tu să-l sari, să nu te lasi. Să nu te lasi învins. Nu te descuraja. Incearcă a 2-a oară, a 3-a oară, mereu. Nu există nu pot. Legionarul poate.
- Dacă pentru politician politica înseamnă o afacere, pentru legionar politica înseamnă religie .

- Nu spune "Nu voiesc să servesc Legiunea, din cauză că cutare sef nu-mi place, nu este bun." In Legiune nimeni nu este sef pe viată. Azi e unul, mâine altul, poimâine vei fi tu, dacă prin munca si credinta ta neclintită si prin capacitatea ta vei merita să fii, iar într-o bună zi se va putea găsi cel mai bun.

- Nu uita că ceea ce poate să ne piardă pe noi legionarii, este neînțelegerea si dezbinarea din fiecare cuib sau dintre diferite cuiburi.

- Nu uita că în clipa în care un legionar îmbracă haina de sef legionar, toti ceilalti trebuie să-l asculte.

Sunt în diferite sate elemente care au făcut mult pentru Legiune prin munca, sacrificiul si abnegatia lor, suflute de elită, care au iesit cu mult în evidentă în lupta legionară, dând dovadă de abnegatie, curaj, devotament, disciplină si de neclintită credință.

Acestia pot iesi din organizatiile sătesti, urmând a fi denumiti "Consilierii Sefului Legiunii". In acest scop, în ziua biruintei legionare, ei vor fi mutati în capitala țării, cu familiile lor cu tot.

Din această mare luptă legionară, va iesi o nouă aristocratie românească. In cariera ei nu se va pune bază nici pe bani, nici pe avere, nici pe haine, ci pe calitățile sufletesti, pe virtute; va fi o aristocratie a virtutii.

Aristocratia iesită din afaceri, din fraudă sau din vânzare de tară, va cădea. Dacă aurul se lămureste în foc, în focul luptelor legionare se va lămuri adevărata elită morală a natiunii românești.

- Dacă esti om cu păcate si te cheamă sufletul spre îndreptare, botează-te acum, îndreaptă-te. Ai însă bună cuviință si păstrează-te pe linia a II-a.

Miscarea noastră va învinge. Nu te gândi cumva că sub regimul legionar vei putea trăi din afaceri, mită, interventii.

O RUGĂMINTE

Camarade,

1) Când pleci la drum, toarnă-mi apă, ulei, cercetează benzina si suruburile,

2) Nu mă goni prea tare că mă vei omorî prea repede si nu voi mai putea servi Legiunea.

3) Pe drum, din când în când, mai opreste si mai cercetează-mi rotile, directia, motorul.

4) După un drum, îngrijeste-mă si pe mine, spală-mă totdeauna,

unge-mă.

5) Camarazi, nu mă încărcați peste puteri, umblati cu milă, că eu vă port spre biruintă.

Camioneta voastră

PUNCTUL 81.

Această cârtică se află de vânzare la sefii organizatiilor judetene sau la Centru.

9 PORUNCI LEGIONARE

1. Legionarul nu intră în polemică cu nimeni.
 2. Legionarul dispretuieste lumea politică si nu stă de vorbă cu ea.
 3. Legionarul seamănă sământă bună în sufletele curate ale poporului.
 4. Legionarul se întreabă în fiecare clipă: " Ce am făcut bun pentru România legionară?"
 5. Legionarul înseamnă în răbojul lui pe păcătosi pentru ziua de mâine.
 6. Legionarul începe orice muncă cu gândul la Dumnezeu si-i multumeste la ajungerea scopului urmărit.
 7. Legionarul este disciplinat prin constiinta si vointa lui proprie.
 8. Legionarul n-are teamă decât de Dumnezeu, de păcat si de clipa în care puterile fizice ori sufletesti îl vor scoate din luptă.
 9. Legionarul iubeste moartea, căci sângele lui va servi pentru plămădirea cimentului României legionare.
- (Din ziarul G.d.F. a Basarabiei)

PUNCTUL 81 bis. CELE 3 LEGĂMINTE ALE UNUI LEGIONAR

Legionarul nu face jurământ. El face trei legăminte.

Primul legământ, în fata sefului de cuib si a camarazilor. Este o manifestare a dorintei de a deveni legionar.

Al doilea legământ se face după 2 - 3 ani de luptă, în fata sefului politic judetean si a întregii conduceri, în grup de cel puțin 50, cu solemnitate deosebită.

Al treilea legământ, se face în fata Sefului Legiunii după 4 - 5 ani de luptă. Vechiul legământ al săcusorului cu tărănă, publicat în

corpul brosurii.

INTÂIUL LEGĂMÂNT

În mijlocul cuibului, cu bratul drept întins și ținând strâns în mână pânza micului drapel.

Camarazi,

- 1) În fața sefului de cuib și a voastră, cu mâna pe acest drapel, declar că doresc să devin legionar.
- 2) Cunosc cele trei examene pe care trebuie să le dau: al suferinței, al primejdiei și al credinței.
- 3) Voi fi alături de voi și în ceasuri bune și în ceasuri grele. Puteti conta deci pe inima și pe bratul meu.
- 4) Voi fi disciplinat de buna mea voie, convins că disciplina este legea fundamentală a oricărei organizări.
- 5) Mă voi feri de a vorbi pe la spate pe camarazii mei sau de a critica ordinele și dispozițiile primite, acestea ducând la neînțelegeri, viață grea, dezbinare.
- 6) Din primul moment tin să declar: nu voiesc nimic pentru mine, nu urmăresc și nu voi urmări să fac afaceri pe spinarea mișcării sau să-mi creez situații. Stau la postul ce mi se va încredința atâta vreme cât Seful meu va crede că pot fi de folos.
- 7) Nu voi face nici un fapt care să mă dezonoreze pe mine sau mișcarea.
- 8) Voi fi totdeauna corect și mă voi purta cu multă bunăvoință față de toți.
- 9) Voi fi însă mândru în vremuri aspre, în fața vrăjmasului.
- 10) Dacă voi greși, voi primi pedeapsa cu seninătate. Știu că legionarul când greșeste plătește: răspunde, nu fuge de răspundere.

Acesta este legământul meu în fața voastră și în fața acestui mic drapel al cuibului nostru.

AL DOILEA LEGĂMÂNT

Se face în fața sefului politic județean, cu deosebită solemnitate:

Camarazi,

Am străbătut un drum lung în viața legionară. Cunosc deci toate îndatoririle, toate greutățile.

De acum mă simt în stare să devin legionar.

Mă leg în fața sefului nostru și a voastră, de a lupta pentru triumful României Legionare, în care cred că în lumina ochilor.

Dumnezeu să ne dea binecuvântarea Lui.
Se repetă de totu cu glas tare, după seful județean.

AL TREILEA LEGĂMÂNT

Rămâne vechiul legământ cu săcusorul în fata Sefului Legiunii.

PARTEA A - XIII-A

PUNCTUL 82. Scurt istoric legionar.

La 24 Iunie 1927, Vineri, nasterea Sfântului Ioan Botezătorul, a luat ființă din inițiativa (Corneliu Zelea Codreanu, Ionel I. Mota, Ilie Gârneată, Radu Mironovici, camarazi în toate închisorile), "Legiunea Arhanghelul Mihail", denumită astfel după icoana Sfântului Arhanghel Mihail aflătoare pe usa din stânga a bisericii din închisoarea Văcărești, icoană pe care am avut-o proteoate în toate închisorile, în toate luptele noastre, în toate ceasurile noastre de suferință.

Eram așa de putini și așa de săraci, încât nu numai că am fost tinta săgetilor ironiei altora, dar ne-am îngrozit noi însine de sărăcia noastră. Credința însă nu ne-am pierdut-o nici o clipă. N-am avut nici o secundă de îndoială. Pare că Dumnezeu înadins ne-a adunat așa de săraci pentru ca să arate că în victoria legionară materia n-a avut nici un rol. Din primul moment am avut viziunea clară a victoriei finale și mi-am asumat întreaga răspundere a conducerii. De atunci am trecut prin greutăți, primejdii și riscuri nenumărate, dar această viziune a victoriei nu m-a părăsit nici o secundă.

Din prima zi ne-au urmat actualii legionari (citindu-le în ochi aceeași credință puternică): Hristache Solomon, Al. Ventonic, Niculai Totu, Ion Banea, Ing. Clime, Ing. Blănaru, Victor Silaghi, Jean Bordeianu, Dumitru Ifrim, Andrei Ionescu, Mile Lefter, Spiru Peceli, Gh. Potolea, etc., și cel dintâi patronaj, Gen. Dr. Macridescu.

La 1 August 1927 apare "Pământul Strămotesc", în tipografia "Libertății", la Orăștie, cu marele ajutor al părintelui Ion Mota, după care urmează tinerii din F. d. C. Focsani, cu Traian Cotigă și V. Chirulescu și F. d. C. Dunărea cu Tocu, apoi maica Pamfilia

Ciolac, părintele Isihie Antohi, Sebastian Erhan, Dănileanu.
La 8 Nov. (Sfântul Arhanghel Mihail, primul Legământ). Depun
Legământul următorii: Corneliu Zelea Codreanu, Ioan I. Mota,
Ilie Gârneată, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici, Inginer
Clime, Hristache Solomon, Mile Lefter, Ioan Banea, Victor
Silaghi, Niculai Totu, Al. Ventonic, D-tru. Ifrim, Pantilimon
Statache, Ghită Antonescu, Gurită Ștefăniu, Emil Eremieiu, Jean
Bordeianu, M. Ciobanu, Marius Pop, Misu Crisan, Popa Butnaru,
Budeiu, Tănăsachi, Ștefan Budeci, Paul Mihăilescu (dezertor).
La 19 Februarie 1928, după sfortări de două luni, cumpărăm
camioneta botezată "Căprioara Legiunii" (234 000 lei). In vară,
pentru întertinerea miscării si pentru plata ratelor camionetei,
muncim la cărămidărie (120 000 cărămizi) si la grădinărie (un
hectar), în bațjocora de fiecare zi a cuzistilor. Apoi facem comert
ducând zarzavaturi de la grădina noastră cu camioneta si le
vindem la mânăstiri: Agapia, Văratec. Continuăm tăcuti miscarea.
La 15 Decembrie 1929, prima întâlnire politică legionară, în T.
Beresti si apoi pe Valea Horincei, Jud. Covurlui. Apar luptători
noi: Tănase Antohi, Dumitru Cristian, V. si N. Bogatu, Chiculită,
Băgu, Hasan, Bourceanu, apoi din Foltesti, familia Pralea.
La 25 Decembrie 1929. Turda Ludos, cu Amos Nechita, Victor
Moga, Colceri, Damian, etc. Amancei Bănică.
La 27 Ianuarie si 3 Februarie 1930 mari adunări la Cahul.
Intervine si Dl. Ioan Zelea Codreanu, Ștefan Moraru, Mos Cosa,
Gârnet, Trifan Vlahu (mort), etc.
Vara 1930. Interzicerea marsului din Basarabia. Arestarea.
Achitarea.
8 Nov. 1930. Constituirea Senatului Legiunii. D-nii. Prof. univ.
Traian Brăileanu, Cernăuți; Gen. Dr. I. Macridescu; Prof. Ion
Zelea Codreanu; Preot Partenie Matei, paroh, Bucuresti;
Cristache Solomon, mare proprietar Focsani; Col. Inv. Paul
Cambureanu; Ion Ciocârlan, scriitor; Al. Zissu, mare proprietar,
Bucuresti; Spiru Peceli, com. invalid, Galati; Ioan Butnaru,
proprietar Iasi; Gurită Ștefaniu, proprietar. Urmează a se
completea până la numărul de 100.
1 Ianuarie 1931, arestarea lui Corneliu Zelea Codreanu, Banea,
Totu, Amos. Achitati după 77 de zile de arest de către Tribunal,
Curtea de Apel, Casatie.
1 Iunie 1931, participăm pentru prima dată la alegeri în 17 judete.
Obtinem 34 000 voturi. Cădem.

La 31 August, alegere partială la Neamt. Ajută Nutu Esanu. Legionarii înving toate partidele din România cu 11 000 voturi.

La 27 Aprilie 1932, alegere partială la Tutova. Pentru a doua oară, după lupte grele, dar glorioase, legionarii înving toate partidele din România.

La 17 Iulie 1932, alegeri generale. Legionarii luptă în 36 județe, obținând 79 000 de voturi, 4 mandate.

Deputatii legionari în Parlament, atitudine tăcută, măsurată. Luptă pentru întinderea organizației în țară.

Curentul legionar crește. Posedăm 17 foi cu tiraj de 35 000, o tipografie, 2 automobile. În ajun de a cumpăra încă trei.

Mergem înainte cu încredere în aceste ceasuri grele, către destinul luminos al Patriei noastre, descoperiti în fata tuturor jertfelor pe care le-au făcut peste o mie de legionari.

PUNCTUL 83. LEGĂMÂNTUL PRIMILOR LEGIONARI.

În dimineața zilei de 8 Noiembrie 1927, ne-am adunat la sediul nostru toți legionarii din Iași și câțiva care s-au ostenit a veni din alte părți.

Nu mulți la număr, dar puternici prin credința noastră neclintită în Dumnezeu și în sprijinul Său, puternici prin hotărârea și încăpătânarea noastră de a sta neclintiti în mijlocul oricărei vijelii, puternici prin dezlegarea noastră completă de tot ce este pământesc, fapt ce se manifestă prin dorința, plăcerea de-a o rupe în chip vitejesc cu pământul, servind cauza neamului românesc și cauza crucii.

Aceasta este nota celor care așteptau cu nerăbdare ceasul legământului, pentru ca să formeze voiosi cel dintâi val de asalt al Legiunii. Și oricine își poate imagina că nu poate fi o altă notă, atunci când în mijlocul nostru, îmbrăcați în haine albe ca în ceasurile de urgie, se adunaseră uniti, Ion I. Mota, Ilie Gârneată, Radu Mironovici și Corneliu Georgescu, cei care străbătând seria închisorilor, au purtat pe umerii lor toată greutatea mișcării naționale de 5 ani încoace.

Rugăciunea.

La ora 10 am plecat toți în costum național, cu căciulă, cu svastică mare în dreptul inimii, în coloană de mars, direcția Bisericii Sf. Spiridon. Acolo s-a oficiat o rugăciune pentru pomenirea sufletelor Ștefan Voievod, Domnul Moldovei, Mihai

Viteazul, Mircea Ion Vodă, Horia, Closca si Crisan, Avram Iancu, Domnul Tudor, Regele Ferdinand si "pentru pomenirea tuturor voievozilor si ostasilor care au căzut pe câmpurile de bătăie pentru apărarea pământului românesc în contra năvălirilor vrăjmasse."

Solemnitatea Depunerii Legământului.

În mars, cântând Imnul Legiunii, ne-am întors la cămin. Acolo a avut loc duioasa solemnitate a legământului celor dintâi legionari. Pământul Strămosesc

Această solemnitate a început prin amestecarea tărâniei adusă de pe mormântul lui Mihaiu Viteazul de la Turda, cu tărâna din Moldova, de la Războieni, unde Stefan cel Mare a avut cea mai grea bătălie a sa si din toate locurile unde sângele strămosilor s-a amestecat în crunte bătălii cu tărâna sfintind-o. Când se desfăcea pachetul cu tărână, înainte de a se turna pe masă, se citea scrisoarea din partea celui care a adus-o sau trimis-o.

TĂRÂNA DE LA TURDA. (Scrisoare). Fratilor! Am expediat tărâna ce mi-ati cerut. Asupra provenientei, vă asigur, întrucât am ridicat-o ae personal de pe mormântul lui Mihaiu Viteazul, eu am adus-o si împachetat-o).

Turda, la 18 Sept. 1927.

Isac Mocanu, prof. la lic. din Turda

TĂRÂNA DE LA RĂZBOIENI (Scrisoare). Subsemantul Corneliu Georgescu, avocat, am fost personal la Războieni (Jud. Neamt) si am luat pământ de lângă monumentul ridicat pe locul luptei în are s-au sacrificat 10 000 de osteni de ai lui Stefan cel Mare.

7 Nov. 1927 Corneliu Georgescu.

Ce spune istoria despre lupta de la Războieni (1476): pe locul luptei a ridicat Stefan o biserică a cărei inscriptiune spune: " În anul 7984 ridicatu-s-a puternicul Mahomed, împărat turcesc cu toată puterea sa si Basarab Voievod, cu toată tara basarabească si au ajuns până aici la locul ce se zice Râul Alb ... unde am si făcut mare război cu dânsii în luna lui Iulie 26 si cu voia lui Dumnezeu au fost biruiti crestinii de către păgâni si au căzut acolo multime mare dintre ostasii Moldovei." (Istoria Românilor de Floru, pag.

S-a adus si s-a turnat apoi TĂRÂNA DE LA SARMISEGETUZA (Scrisoare). Declaratie: Subsemnatii atestăm că în ziua de 17 Oct. 1927, am vizitat săpăturile fortului de la Costesti, al cetății Sarmisegetuza si am luat pământul de aici din diferitele părți ale cetății si mai ales dintr-una din camerele dezgropate si care a ars în timpul asediului, pentru care motiv bulgării de pământ sunt rosii, simbolizând sângele vărsat acolo din belsug. Acest fort a fost comandat de cumnatul lui Decebal si căderea lui în mâinile Romanilor a dislocat sistemul de apărare al Sarmisegetuzei care apoi a căzut definitiv; morală, inegalitatea de tartament rănește mai mult.

Ion I. Mota, Corneliu Georgescu

Ce spune istoria despre lupta lui Decebal (Istoria Românilor de Floru, pag. 38-39): "Disperarea si furia, ura si cruzimea dacilor se uneau cu vitejia, care apăra pământul Patriei si nu-l lasă cuceritorului decât grămadă de cenusă si de ruine. Pe columna lui Traian se văd femei dace cum chinuiesc prizonieri romani. Pe unii îi tin legati de mâini si de picioare, goi si-i ard cu facile aprinse.

Din interpretarea reliefulilor de pe columna lui Traian, rezultă că norocul războiului a sovăit între daci si romani, până ce arta, stiinta si numărul au biruit.

Regele (Decebal) s-a furisat pe vreo potecă de munte spre a aduna cetele risipite si a urma lupta până la sfârșit, pe când supusii lui cei mai de frunte, pileati, au preferat să moară în capitala care nu mai era a lor. Strânsi împrejurul unui vas mare de otravă, au ales moartea în locul vietii fără libertate.

Iar el încearcă din nou norocul armatelor, până când fiind înconjurat din toate părțile si gata să cadă cu doi fii ai săi în mâinile vânătorilor romani, se străpunse cu sabia sa, lăsând învingătorilor un cadavru..."

TĂRÂNA DE LA CĂLUGĂRENI. S-a turnat apoi deasupra tărâna de la Călugăreni, unde Mihai Viteazul s-a repezit el însusi călare pe un cal alb în mijlocul turcilor, cu barda în mână, zdrobindu-le oastea si punându-i pe fugă. Aici, la Călugăreni, a fost cea mai mare biruintă a lui Mihai asupra turcilor. (Scrisoarea):"M-am dus cu trenul până la Mihai Bravu si de acolo

cu o cărută vreo 15 km prin păduri, am avut un sprijin foarte mare în preotul Laurentiu de la Călugăreni, care m-a condus până la locul luptei, la "Dâmb", cum se zice. De acolo am luat târâna."

Stefan Anastasescu

8 Oct. 1927

Bucuresti, str. Serban Vodă, 43

TĂRÂNA DE LA PODUL INALT (Scrisoare) Am luat această târână de lângă comuna Căutălușeni (Podul Inalt), jud. Vaslui, locul unde a fost bătălia lui Stefan cel Mare cu turcii.

Plutonier Rotaru, Reg. 25 Inf.

Ce scrie istoria: ...Stefan avea o armată mare, cum nu s-a mai strâns sub steag românesc , până la Regele Carol, 40 000 de Moldoveni, mai totii țărani. Armata turcească era de 120 000. Locul luptei a fost jud. Vaslui . Ziua luptei, după unele izvoare, ar fi fost 6 Ian. 1475, Stefan nu o precizează, ci o scrie "lângă bobotează". Aci a fost cea mai mare biruință a lui Stefan cel Mare.. "Totuși n-a fost luptă prin surprindere, nici câștigată fără pierderi mari, căci turcii s-au întors contra lui Stefan care a pierdut multi moldoveni... Ba, într-un moment, lupta părea pierdută, fără intervenirea lui Stefan, care a sărit însuși în mijlocul turcilor și le-a sfârșit aripile prin minunata putere a lui Dumnezeu". In ziua de 25 Ian. scrie Stefan tuturor printilor, că a fost atacat de 120 000 de turci, ajutați de Basarab, dar pe al Bobotează "I-am biruit și i-am călcat în picioare și pe totii i-am trecut prin ascutisul sabiei mele". Stefan a fost fără milă, ca destinul, a tăiat, a tras în teapă, a respins răscumpărarea oricât de mare: ce au căutat în țara mea săracă, dacă sunt atât de bogati?...Ca să multumească lui Dumnezeu., Stefan cu totii ostenii biruitori postiră trei zile cu pâine și cu apă, așa cum se legaseră în zilele de năvălire. Urmară apoi zile de veselie. (Istoria Românilor de Floru, pag. 181 -182)

TĂRÂNA DE LA SUCEAVA, CETATEA NEAMTULUI, HOTIN și SOROCA. S-a adus apoi târâna de la aceste cetăți și puncte de glorie ale Românilor și s-a vărsat pe fața albă a mesei , deasupra târânilor celeilalte. După ce s-a citit și aici scrisoarea din partea legionarului Budei care a adus târâna cu propria mână. Târâna de pe locul unde Horia a fost tras pe roată. S-a desfăcut apoi pachetul cu târâna de la Alba-Iulia, trimis de către domnul

învățător Iordache Popa, cu următoarele rânduri: "Acest pământ este ud de sângele eroului Horia. Luat de pe locul așa zis "Curci", unde se desparte drumul Alba Iulia - Pâclisa, de pe soseaua Cetate-Gară. aici a fost tras pe roată de către unguri, Horia.

Iordache Popa, învățător, Com. Drâmbar, p.u. Alba-Iulia
Alba-Iulia, 29 Oct. 1927.

TĂRÂNA DE PE MORMÂNTUL LUI AVRAM IANCU. S-a desfăcut pachetul trimis de Petru Popa, învățător, com. Ribicioara p.u. Baia de Cris, conținând 1 kg de pământ de pe mormântul eroului Iancu.

S-a desfăcut un al doilea pachet adus de pe același mormânt de către d-l Ion I. Mota și s-a vărsat deasupra celeilalte tărâni.

TĂRÂNA DE PE DEALUL DE LA ROSCANI, unde a pierit de sete oastea lui Ioan Vodă cel Cumplit, adusă de D-ra. Constantinescu Ileana, studentă.

S-a adus apoi tărână de pe câmpurile de onoare ale ultimului război: Tărâna de la Jiu, unde au fost lupte cumplite. (Scrisoare): Am plecat din Craiova cu trenul pe Valea Jiului până la Filiasi, de acolo, după toate informațiile ce le posedam și cu cele ce mi-au fost date de localnici, am mers în sus pe Jiu vreo 7 km. până la locurile unde au fost luptele de la Pesteana și Tântăreni. De acolo, din colțul județului meu, de unde se împreună Doljul, Gorjul și Mehedințiul, am luat tărână atât din malul Jiului cât și din pădure și alte locuri, pentru a fi mai sigur că voi avea în săculețul meu și tărână adăpată cu sânge.

Iuliu Stănescu, student, com. Mărșani, (Jud. Dolj)

TĂRÂNA DE LA MARASEȘTI ȘI MARAȘTI. (Scrisoare).

"Trimit în cos două săculețe de pânză albă cu pământ de la Răzoare, unde au fost luptele de la 6 Aug. 1917. Apoi un sac de pământ de la Mărăști din două puncte, unde s-au decimat regimentele 2 Vânători și 30 Infanterie Muscel".

Hristache Solomon, Focsani (B-dul Lascăr Catargiu, 22).

TĂRÂNA DE LA OITUZ ȘI CASIN. Declarație: Subsemnatii mai jos notați, declarăm că pământul luat de d-l Butnaru, funcționar Iasi, este luat din localitățile următoare: Valea

Manciugului, Grozesti-Sticlărie, Măgura -Casinului, Sticlărie proprie si cimitirul eroilor de la Casin, locul unde au avut loc cele mai crâncene lupte în război între germani, unguri si români. I. Butnaru, P. Plopeanu, Onesti, T. Mocanu, Răjula, I. Gh. Buzatu, D.R.. Casin, Osudveanu, Grozesti.

TĂRÂNA DE LA PRUNARU, unde s-a dat cumplita sarjă a cavaleriei române, pierind cu totii până la unul. (Scrisoare). Pământul este chiar dintr-un loc unde a fost îngropat un erou lovit drept în inimă.

Preot Theodor N. Iancu, Prunaru, Jud. Vlasca

TĂRÂNA DE LA TURTUCAIA, unde au căzut mai multe mii de români, înrosind târâna cu sângele lor. (Scrisoare): Am plecat imediat la Turtucaia si m-am dus la vest de oras, de unde am luat pământul, chiar de pe reduta care a trecut de zeci de ori din mână în mână. Această redută este astăzi pustie si pământul este luat chiar dintr-un mormânt, de unde s-au dezgropat rămăsitele mai multor soldati si unde si azi sunt oase. Primiti pământul udat cu mult sânge de neamul nostru.

Sandu Snagoveanu, com. Uzumgeorman.

S-a mai adăugat si târâna trimisă de părintele paroh din Turtucaia.

Inimile noastre au fost cuprinse de un adânc fior în fata târâni strămosilor si părintilor nostri adormiti pe câmpul de onoare cu arma în mână si fata la dusman, de la soldatii lui Decebal căzuti pe ruinele Sarmisegetuzei si până la cei de ieri sfârmati de obuzele de la Mărăsesti si Turtucaia.

Când doi legionari s-au apropiat apoi si au început să amestece cu sfintenie această târână în timp ce ceilalti, salutând tot timpul cu bratul întins, cântau din toate puterile inimii imnul Legiunii.

Sculati români la luptă, bate ora

Din urmă pentru neamul românesc, etc.

Momentul a fost atât de înăltător si atât de miscător încât nimeni dintre noi n-a putut să-si stăpânească o lacrimă în coltul ochiului: era în cântecul acesta însăsi strigătul durerilor noastre, ale neamului românesc de azi, îndreptat către strămosii si vitejii care de 2 000 de ani au trăit pe aceste locuri. Era însusi apelul la vitejie.

SĂCUSORUL CU TĂRÂNĂ - TALISMANUL LEGIONARULUI

Cu tărâna astfel amestecată s-au umplut mai multe săculete mici, dându-se fiecăruia, după facerea legământului, pentru a-l purta la gât..

Ion Mota a luat legământul lui Corneliu Codreanu, după care i-a încredințat acestuia săcusorul cu tărână. după aceea Corneliu Codreanu a luat legământul lui Ion Mota și celorlalți.

Acest legământ a constat din 5 întrebări și răspunsuri, anume:

1. Te legi ca pentru Dreptatea Patriei primejduite să înfrânți toate dorințele și interesele tale personale?

- Răspunsul: Da!

2. Recunoscând că stăpânirea jidanilor asupra noastră ne aduce pieirea sufletească și națională, te legi frate cu noi să lupți pentru apărarea, curățirea și dezrobirea pământului strămosesc? -

Răspuns: Da!

3. În această luptă te vei supune Legiunii Arhanghelul Mihail? -

Răspuns: Da!

4. Vei purta această tărână cu evlavie la pieptul tău? - Răspuns: Da!

5. Și nu vei pleca dintre noi? - Răspuns: Nu voi pleca!

După ce fiecare, individual trecea și răspundea la aceste întrebări, căpăta săcusorul de piele legat cu snur de mătase.

Solemnitatea a început la ora 1. 30. După masă la ora 3 a început consfătuirea. Ea a fost prezidată de către cel mai bătrân dintre legionarii prezenți, d-l Cristache Solomon de la Focsani.

Consfătuirea a tinut până la ora 6.30 după care s-a dat citire următorului comunicat:

1. Legiunea afirmă că mai presus de interesele personale stă Patria cu nevoile ei.

2. În slujba acestei Patrii încălcate de străini toți copiii Pământului Românesc trebuie să alerge cu sufletul și cu bratul lor.

3. Legiunea se îndreaptă către tot cel ce se simte de soldat chemându-l sub drapelul ei întru apărarea pământului strămosesc.

4. România a românilor .Pentru jidani, Palestina. Dreptate românului și moarte trădătorului.

Trăiască în noi inima de soldat!

Trăiască, înflorească România Nouă!

Astfel s-a încheiat ziua de Sf. Arhanghel Mihail si Gavril. Fie ca purtând fiecare la inima noastră ca talisman Sfânta tărână a pământului strămosesc, să scoatem din ea sângele vitejesc si să-l turnăm în vinele noastre.

Mică literatură programatică

Rezumatul de program legionar se află publicat în altă brosură, dăm aici câteva linii generale:

PUNCTUL 84. Primul punct de program legionar.

Dacă vă întrebă cineva să-i spuneti că este: JURĂMÂNTUL PENTRU PEDEPSIRE.

A doua zi după victoria legionară se va constitui "TRIBUNALUL EXCEPTIONAL", care va chema în fata lui si va judeca pentru trădare de Patrie:

- a) Pe toti jefuitorii banului public;
- b) Pe toti cei ce au primit mită înlesnind afaceri;
- c) Pe toti cei ce călcând legile fundamentale ale țării au persecutat, au închis, au lovit în legionari sau în familiile lor.

Orice functiune ar detine de la jandarm până la ministru, nimeni nu va scăpa acestei judecăți.

Prea si-au imaginat acesti domni că Tara Românească este mosia lor, că legile s-au făcut pentru ca să le calce ei în picioare si că noi suntem argatii de pe această mosie, pe care să ne bată la spate cu biciul.

Natiunea română, constientă de drepturile ei va începe viata cea nouă prin OPERA DE PEDEPSIRE LEGALĂ.

Acest ceas îl asteptăm si răbdăm.

Fără acest CEAS AL PEDEPSIRII, nu este posibilă nici o refacere în această țară.

Sefii de ciuburi vor face rapoarte amănuntite si foarte exacte asupra tuturor nelegiuirilor comise, înaintându-le Sefului Legiunii.

PUNCTUL 85. DISCURSUL LA MESAJ, tinut de Seful Legiunii în Parlamentul Țării. După Mon. Of. din 3 Decembrie 1931.

D-l deputat Corneliu Zelea-Codreanu are cuvântul:

D-le presedinte, d-lor deputati, eu sunt cel mai tânăr dintre dvs. si reprezint o miscare tinerească. M-am ridicat aici prin propriile

mele puteri, fără ajutorul și sprijinul nimănui. Cred că actualii conducători ai României Mari se vor obosi să mă asculte și pe mine, ca unul care sunt exponent al generației tinere, generație zburciută, generație despre care s-a vorbit atâta, generație martirizată, așa putea spune răstignită. Cred că este bine ca onorata Cameră să aibă puțină bunăvoință a ne asculta și pe noi, deoarece socotesc că este bine ca astăzi conducătorii să știe că care este zburciutul, care sunt părerile, care este orientarea politică a generației, care, cu voia sau fără voia dvs., trebuie să vă urmeze mâine pe aceste bănci.

În orice caz, tin să afirm de la început că noi nu suntem o generație așa cum ne cunoașteți dvs. dintr-o anumită presă. Noi nu urmărim decât să ne apărăm Patria Sacră, Patria amenințată de viscolul furtunii, Patria părinților noștri și cuibul cald al acelora care vin după noi. Și ca să fixez punctele cardinale, în scurt, voi spune: nu este nici o generație imorală, nu este nici una fără Dumnezeu, nici una republicană sau antiregalistă. Fixez aceste puncte în Dumnezeu, Patrie, Rege, Familie, Proprietate și Armată, care să garanteze existența Statului Român.

D. V. G. Ispir: Pentru aceasta puteți fi alături de noi.

D. Corneliu Zelea-Codreanu: D-ilor deputați, generația aceasta a noastră trece ca o generație antisemită. Aș dori să știți că nu am venit să strig: jos jidanii, după cum cred că n-a făcut nimeni. Am observat însă un singur lucru, că de câte ori s-a pus aici problema nationalismului românesc, dvs. ați primit-o cu ilaritate și ați transformat-o dintr-o problemă care este de un tragic fără pereche, într-o chestiune comică.

D. V. G. Ispir: Cel puțin pentru această parte a Camerei, acest lucru nu este exact.

D. Corneliu Zelea-Codreanu: Eu d-lor, am să pun această problemă în câteva linii, pentru că sunt seful unei mici grupări și trebuie să-mi dezvolt punctele mele de vedere.

Am fost în Maramures, în Maramuresul care este leagănul descălecătorilor noștri, al moldovenilor - maramuresenii sunt străbunii lui Ștefan cel Mare și Sfânt, domnul Moldovei. Și acolo, cu ocazia unui proces pe care l-am avut la Satu-Mare și la care a asistat dl. prof. Cătuneanu, a venit un om bătrân cu plete albe și a făcut mărturie în fața instanțelor judecătorești, de cele ce că spun eu acum: "Noi, maramuresenii, suntem de vită boierească și am avut moșiile noastre și muntii noștri. Până în 1847 eram stăpâni.

La 1848, când eram copil, au venit cei dintâi jidani la noi în comună."

Si aici fac o paranteză. Eu nu întrebuintez cuvântul de jidan pentru ca sã insult pe cineva. Eu le spun jidani, pentru cã asa cred eu cã se numesc ei si de altfel - mi se pare curios - este singura natie care fuge de numele ei propriu, de numele pe care îl are. Pentru mine, această populație, pe pãmântul țării mele - si rog sã mã creadã toatã lumea - atunci când eu am constiinta fermã cã o atacã si cã își cautã loc pe propriul nostru teritoriu, pentru mine, vã rog sã mã credeti, s-a deschis o luptã pe viațã si pe moarte si nu-mi arde sã fac glume sau sã insult pe cineva. Pentru mine este clar si precis: inteligentã sau neinteligentã, parazitãrã sau neparazitãrã, moralã sau imoralã, această populație este o populație dusmanã aici pe pãmântul țării. Si eu înțeleg sã lupt împotriva ei cu toate mijloacele pe care mi le va pune la dispozitie mintea, legea si dreptul meu românesc.

Ei bine, d-lor. si-mi spunea bãtrânul acela: " La noi, la 1848, au venit cei dintâi jidani, pe care pãrintii nostri, vãzându-i rupti si flãmânzi, de milã i-au lãsat sã stea la marginea mosiilor noastre. Astãzi , la 1930, noi am pierdut 60 din cei 62 munti. Noi, românii, mai avem numai 2 munti, iar restul de 60 de munti sunt în stãpânirea jidanilor. Astãzi, noi ne-am retras si stãm sãrmani si fãrã pãine la marginea mosiilor lor."

Ei bine această situație din Maramures se întinde si în Bucovina; această situație se întinde si în Moldova noastrã unde bisericile se închid, unde altarele se dãrãmã. Si eu vã întreb pe dvs., pe toti: Ce se alege de o natie cãreia i se dãrãmã altarele?

Comertul nostru a îngenuchiat . La noi, în Bãrladul strãvechi, în Bãrladul care exporta mãrfuri în Polonia sub Stefan cel Mare, si exporta din Cetatea Albã pãnã la Constantinopole si Alexandria, la noi a mai rãmas un singur comerciant român de manufacturã.

Ei bine d-lor., nu se poate neglija această problemã si nu se poate spune de nimeni cã ea nu este problema dominantã a politicii României moderne. Cu noi se sãvârseste exact acelasi lucru care s-a sãvârșit cu Pieile Rosii din America de Nord. Ne gãsım în fata unei invazii strãine si avem tot dreptul si avem si datoria sã ne apãrãm Patria. Pe mine nu mã intereseazã cine vine si este - mi se pare lucru curios, ca atunci când veneau dusmanii cu arma sã ne fure pãmântul nostru, noi încremeneam cu totii în transee, cu arma în mână, iar astãzi când arma s-a schimbat în bani si când

acestia sunt în stare cu banii lor să ne cumpere tara, atunci nu mai este numeni la noi care să protesteze?

Iată d-lor. cum se pune această problemă.

Dvs. stiti foarte bine că Pieile Rosii din America de Nord au dispărut încetul cu încetul în fata năvălirii anglo-saxone. Astăzi toată Europa îi deplânge si îi regretă pentru că au fost oameni de treabă, dar se zice: "ce să facem, au fost altii mai tari!"

D-lor, mă gândesc cu groază că la un moment dat, Europa va avea să ne plângă si pe noi si pe urmasii nostrii.

Iar în ce priveste tinerimea noastră zbuciumată, care după cum v-am spus a fost răstignită pentru această idee, căci eu vin aici după doi ani de închisoare nedreaptă, ei bine, vă spun d-lor, ce doriti dvs. să facă acesti tineri, care au fost loviti de toti conducătorii de până acum? Doriti să ne luăm într-o bună zi traista în băț si să plecăm în altă țară, pe alte meleaguri, ca să ne câștigăm pâinea si să găsim un refugiu de viață națională liberă? Noi nu vă cerem prea mult. Nu vă cerem decât un singur lucru: să ne lăsați aici, pe acest pământ, sub binecuvântarea ciolanelor părintilor nostri.

D-lor, îmi pare rău că în acest răspuns la Mesaj nu se vede absolut nimic pentru noi, nici măcar o licărire de speranță si nici o preocupare din partea conducătorilor acestei țări asupra problemei expuse mai sus.

D-lor, voi trece de la această problemă si voi reveni la o altă problemă de mare importanță: problema mizeriei. Am adus în această cutie câteva bucățele de pâine cari sunt din Maramures si din muntii judetului Neamt, pentru ca să vedeti ce pâine mănâncă românul maramuresan si munteanul nostru. Astăzi, când lumea se plânge de supraproductie de grâu, toti atribuie criza faptului că grâul se vinde cu un leu kg., iată ce pâine mănâncă oamenii acestia!

(D. deputat Corneliu Zelea-Codreanu prezintă Adunării o bucată de pâine neagră.)

Trebuie să ni se strângă inima de durere si cred că orice popor din Europa văzând această imagine a mizeriei în care trăieste neamul românesc ar plânge de mila noastră. Am adus aceste bucăți de pâine, învelite si puse în această cutie, înadins, ca să vedeti în câtă artificialitate si în câtă poleială de civilizatie se îmbracă această mizerie românească. Eu o depun cu părere de rău pe banca ministerială si as ruga si pe onoratul guvern să o aibă la dispozitie pentru ca oricui îi arde să facă glume pe spatele

neamului românesc, mai întâi de toate să vadă ce mânăncă el. D-lor, în fata acestei mizerii, care cuprinde întreaga țară, am să întreb: care este sistemul de apărare a guvernului contra acestui mars al mizeriei mereu crescânde?

D-lor deputati, pentru mine este clar, Guvernul vine cu două teorii:

1. Teoria sentimentală a sacrificiului, si
2. Teoria economică a conversiunii.

În ce privește teoria sacrificiului și eu sunt și eu sunt unul dintre cei care o admit, însă voi afirma aici un principiu imutabil: nici dvs. și nici nimeni altul nu are dreptul să facă apel la banul sărac al omului cinstit până când nu va fi adus înapoi în visteria statului cel din urmă ban furat de tâlharii care au jecmănit această țară.

În ce privește cealaltă teorie, teoria conversiunii, sunt pentru ea. Aceasta însă nu e un medicament. Medicamentul este acela care omoară cauza bolii, adică microbul. Conversiunea este un balon de oxigen pe care onoratul guvern îl administrează economiei naționale muribunde.

Sunt pentru proiectul conversiunii și-l voi vota, însă vă spun: aștept să văd și alte soluții și mai ales soluțiile acestor categorice care se cer pentru nenorocitele vremuri de astăzi.

D-lor deputati, al treilea punct, în privința căruia voi spune câteva cuvinte, este chestiunea partidelor și chestiunea democrației.

D-lor deputati, aproape întreg obiectul principal în discuțiile la acest răspuns al Mesajului a fost: suntem contra desființării partidelor sau pentru desființarea partidelor? În această privință, eu vă spun punctul meu de vedere! Cine este cel care trebuie să hotărască desființarea sau nedesființarea partidelor? Puteti dvs. să le desființati sau să le înființati? Nu! Cel care trebuie să hotărască e poporul, e țara flămândă și goală. În momentul acela când va trebui să se hotărască, poporul va vedea dacă trebuie să se desființeze sau nu. În orice caz vă spun că poporul nu iubeste partidele politice. Acesta este un lucru precis și dvs., într-un regim democratic, nu vă puteti menține la conducerea statului în contra voinței poporului. Acesta este iarăși precis.

Mai este încă o chestiune. Spunea cineva: partidele nu sunt născute dintr-o improvizație, ele sunt rezultatul unei evoluții. Da, și eu sunt pentru această teorie și eu aplic partidelor legea evoluției. Partidele ca și toate lucrurile de pe lumea aceasta, se nasc, se dezvoltă și mor. Cred că partidele nu sunt forma

superioară a perfecției, care să fi câștigat dreptul la nemurire. Mai este o chestiune, de ordin extern. Dvs. vedeti foarte bine că întreaga opinie publică din Europa se îndreaptă către extremele acestea ca două piatra de moară, vor măcina încetul cu încetul toate partidele.

D-lor deputati priviti în Europa. Sunt două extreme puternice: extrema dreaptă și extrema stângă, care se întăresc: la un moment dat una din acestea va învinge. Ei bine, vă întreb pe Dvs., mai ales pe dvs. care tot timpul v-ati plecat în fața Europei și ati tremurat, la cea dintâi adiere de vânt: într-o Europă în care învinge una din extreme, dvs. veti putea să rezistati curentului acestei Europe?

În ce privește orientarea noastră, dacă este chestiunea să alegem între aceste două extreme, suntem din acei care cred că soarele nu răsare la Moscova, ci la Roma. Noi credem că părinții nostri, străbunii nostri, cari ne-au adus pe pământul acesta; oasele lor, cel puțin din mie în mie de ani ne trimit câte un sfat bun, câte o idee bună, în ceasurile noastre grele și dureroase.

În fapt, d-lor, asupra partidelor: generația noastră - privind din afară - constată:

- 1) Că un partid politic este o societate anonimă de exploatare a votului universal;
- 2) Că toate partidele sunt democratice, deoarece utilizează votul universal în același mod;
- 3) Că neglijează interesele poporului și ale patriei satisfăcând numai interesele particulare ale partizanilor; că democrația este iresponsabilă, îi lipsește puterea sancțiunii, că toate partidele fac fărâdelegi, se dau pe față unele pe altele, nimeni nu aplică sancțiuni contra alor săi, fiindcă îi pierde, nici în contra adversarilor, fiindcă ei detin la rândul lor fărâdelegile lor.

Și în această chestiune dati-mi voie să vă atrag atențiunea numai asupra fraudelor cari s-au făcut de la război încoace și care toate au rămas fără sancțiuni: fraudele cu spirtul negru de 12 miliarde; fraudele de alămuri de la căile ferate de 900 milioane; peștele sovietic; galosii sovietici; pădurile din județul Neamț; pădurile din Bucovina, etc., și după o socoteală sumară, suma fraudelor care s-au săvârșit pe teritoriul acestei țări, de la război încoace, atinge cifra de 50 miliarde lei.

Democrația văzută din afară, ne dă impresiunea unei vaste complicități în fărâdelege: concluzia: democrația este incapabilă

de autoritate. Si încă ceva - am să vă servesc o chestiune care poate multora n-are să vă placă - vă rog d-lor să ne tolerati ca să fim severi, intransigenti în tot ceea ce interesează, fie Natiunea românească, fie cinstea. Declar aici că democrația e pusă în slujba marelui finanțator național sau internațional jidănesc. (*Intreruperi, zgomot*)

D-lor, dovada. Am venit aici cu o listă care are să vă supere, însă vă spun să nu-mi luați în nume de rău fiindcă nu pot să tac în această chestiune, este vorba de ceea ce se numește portofoliul de la banca Blank.

Dati-mi voie să vă citesc - fiindcă fiecare vă regăsiți aici. Lista am căpătat-o, poate nu întregă:

D. Brandsch, subsecretar de stat, 111 000.

D. Carol Davilla 4 677 000.

D. Eug. Goga, creanță ipotecară agricolă, lei 6 200 000.

D. Al. Otetelesanu: Este o ipotecă pe moșia d-nei Eugen Goga.

D. N. Lahovary: Nu datorează d. Davilla, datorează Banca Târânească. Nu este la fel, vă rog să rectificați. (*Intreruperi, zgomot*).

D. Corneliu Z. Codreanu: Bine, d-lor, nu zic că nu este putred, o să se plâtească, dar sunt bani împrumutați. (*Intreruperi*)

D-lor, s-or plăti sau nu, nu știu, dar vă spun un singur lucru: există obligația pe care o are cineva care împrumută bani de la o asemenea finanțator, de a o satisface când este la guvern, de a o sprijini în opoziție și în orice caz de a nu lovi în ea când trebuie să fie lovită. (*Aplauze pe mai multe bănci*).

D. Corneliu Zelea-Codreanu: Mai departe: D. Iunian 407 000; D. Madgearu 401 000; d. Filipescu 1 265. 000; D. Mihail Popovici 1 519 000; d. Răducanu 3 450 000 (exclamații pe băncile majorității); Banca Răducanu din Tecuci 10 000 000; d. Pangal 3 800 000; d. Titulescu 19 000 000; și se aude, n-am putut ști precis, că d. Argetoianu ar fi aici cu 19 000 000.

Voci de pe băncile majorității: Se aude!

D. Corneliu Zelea-Codreanu: Eu vă spun ce am putut afla. (*Intreruperi, zgomot*). Mai sunt și alții.

D-lor, eu nu acuz că banii aceștia au fost bacșișuri date, nu! Sub o formă s-au luat de acolo acești bani și acum este vorba să se vadă ce s-a făcut acolo, n-au libertate deplină ca să vină să ia măsuri categorice împotriva acestei bănci.

D-lor deputați, dacă se cer sacrificii ca să asanăm această țară, nu

putem noi să consimțim la sacrificiul care ar fi să se facă asanarea băncii Bank, pentru nunta pe care a făcut-o d-sa la Paris, unde a cheltuit cum se aude 50 milioane lei, ca și pentru alte lucruri. (*Exclamațiuni, întreruperi*).

D-lor, în consecință, noi venim cu câteva soluții practice care poartă nota tineretii:

CEREM introducerea pedepsei cu moartea, exclusiv pentru manipulatorii frauduloși ai banului public. (*Aplauze pe mai multe bănci*).

D. V. G. Ispir: D-le Codreanu, d-ta te intitulezi creștin și purtător al ideii creștine. Iti aduc aminte - eu sunt profesor de teologie - că susținerea acestei idei este anticreștină. (*Aplauze*).

D. Corneliu Zelea-Codreanu: D-le profesor, dați-mi voie să vă spun: când este chestiunea să aleg între moartea, dispariția țării mele și aceea a tâlharului și sunt mai bun creștin, dacă nu permit tâlharului să-mi nenorocească țara și să mi-o ducă la pieire (*Aplauze pe mai multe bănci*).

CEREM revizuirea și confiscarea averilor celor care și-au furat țara săracă. (*Strigăte de "Bravo!"*)

CEREM tragerea la răspundere penală a tuturor oamenilor politici care se vor dovedi că au lucrat în contra țării, sprijinind afaceri necorecte particulare. (*Aplauze pe mai multe bănci*).

CEREM împiedicarea pe viitor a oamenilor politici care se vor dovedi că au lucrat în contra țării, sprijinind afaceri necorecte particulare. (*Aplauze pe mai multe bănci*).

CEREM împiedicarea pe viitor a oamenilor politici de a mai face parte din consiliul de administrație ale diferitelor bănci și întreprinderi. (*Aplauze pe mai multe bănci*)

CEREM alungarea cetelor de exploatare nemiștici care au venit pe pământul acesta să exploateze bogățiile solului și munca bratelor noastre.

CEREM declararea teritoriului României ca proprietate inalienabilă și imprescriptibilă a neamului românesc.

O voce de pe băncile Partidului Național Tărănesc: Este.

D. Corneliu Zelea-Codreanu: A neamului românesc nu-i.

CEREM trimiterea la muncă a tuturor agenților electorali și stabilirea unui comandament unic, căruia să i se supună într-un singur gând și într-un singur suflet toată suflarea românească.

Dacă în momentul de față conducătorii țării sunt împiedicați să ia măsuri întregi din cauza Constituției sau a legilor în vigoare,

atunci noi suntem de părere să se dizolve Corpurile Legiuitoare, să se facă apel și să se cheme Adunarea Constituantă, pentru ca poporul să desemneze pe acel care va fi chemat să ia toate măsurile necesare pentru salvarea României. (*Aplauze pe mai multe bănci*).

PUNCTUL 86. DECLARATIA LA MESAJ tinută de Seful Legiunii în Parlamentul țării.
După Mon. Of. din Noembrie 1933.

De aceea, noi așteptăm un alt regim, un alt sistem, care va veni, după ce, pe acesta îl vor prăbusi greutatea și multimea păcatelor lui.

El trebuie să corespundă următoarelor cerinți în ordinea urgenței:

1) Să desființeze aceste discuții sterile și scump plătite ale parlamentarismului democratic din care n-a ieșit niciodată lumină și din care mai ales, nu poate ieși hotărârea eroică de a face față primejdiei în ceasurile grele de acum.

2) Să se înlocuiască prin comandă, care să adune într-un singur mănunchiu toate energiile disparate ale neamului, înclestate astăzi în luptă fratricidă, să le disciplineze, să le refacă moralul pierdut, să le însuflească în destinului neamului nostru românesc și să le conducă pe căile acestui destin.

3) Să declare război mizeriei și sărăciei generale îndemnând la muncă și cumpătare pe cei buni, trimitând cu forța la muncă toate elementele parazitare, care joacă în stat rolul trântorilor din stup, pe toți lenesii, care păzesc mesele cafenelelor de dimineața până seara, pe toți plictisii care se plimbă pe străzi, pe toți agenții electorali de la primării, prefecturi, ministere, în fine ideologii democrați doritori de a tine discursuri ieftine.

4) Să desființeze tot ce este parazitism pe trupul istovit al țării, să răscolească, să organizeze și să stimuleze toate energiile creatoare ale neamului.

5) Să stârpească necinstea și confiscând averile celor vinovați, să aducă înapoi până la ultima centimă, în visteria statului, banii furati.

6) Să treacă în fruntea mării gloate sărace și la bine și la rău, să mănânce aceeași pâine neagră și aceeași masă săracă pe care o mănâncă muncitorul sărac. Căci în aceste timpuri grele, mizeria morală, inegalitatea de tratament rănește mai mult decât mizeria

materială. Unii trăiesc în lux, cu sampanie și icre negre și alții nu au nici măcar mămăligă, sub regimul democrației celei iubitoare de popor.

7) Să facă dreptate românului în propria sa țară.

Să-i vindece rănilile adânci. Să îndrepte nedreptățile seculare pe care el le-a suferit în timpul lungilor stăpâniri străine.

8) Să apere România de pericolul pe care îl prezintă invazia mereu crescândă a jidanilor.

9) Să pună punct existenței falimentare a statului democratic întemeiat pe ideologia perimată a revoluției franceze.

Să producă acel act epocal de curaj reformator, care să arunce complet și definitiv sistemul de false abstracțiuni al filozofiei politice a acestei revoluții.

O mare epocă istorică apune și în locul ei e ceasul să punem temelile unei epoci noi. O epocă de întoarcere la realitățile naționale dând națiunii înțeleșul ei real de societate naturală, a unor indivizi de aceeași rasă, iar nu în sensul naționalității juridice a cetățeanului, care permite transformarea automată în români a maselor de străini năvăliți la noi pentru a ne cucerii și oprima.

10) Să înalte din temelii statul nou etnic național întemeiat pe perimatul culturii naționale, pe primatul familiei și pe primatul corporațiilor muncitoare.

PUNCTUL 87. Programul și sufletul.

M-am ferit să desfășor un program complet. Liniile mari sunt trasate și cunoscute (natural cu riscul de-a le vedea furate). Programele se bazează pe realitățile naționale și dacă sunt realități care rămân, sunt foarte multe acelea care se schimbă de la o zi la alta.

Un program nu poate fi o combinație de teorii adunate de prin nori. El trebuie să se bazeze pe realitățile care dor, ale neamului nostru românesc. Sunt rănilile lui cari trebuiesc vindecate. Căutați programe?

Ele se află pe toate buzele multimei. Mai bine ați căuta oameni. Câci într-o noapte oricine poate face un program, și nu de ele se simte nevoie în țară. Ci de oameni și de voințe cari să le îndeplinească. Sunt miscări care nu au nici un program; ele trăiesc din specularea diferitelor probleme care apar în viață. De exemplu: camăta. O devorează pe aceasta și apoi mor. Dacă nu le

apare înainte o altă pradă.

Sunt altele care au un program. Sunt altele care au mai mult decât un program, au o doctrină, au o religie. Este ceva de ordin superior sufletesc, care adună în chip misterios miile de oameni hotărâți să-si creeze o altă soartă. Dacă omul de program sau de doctrină își slujeste cu oarecare interes programul, legionarii sunt oamenii unei mari credințe pentru care oricând stau gata să se jertfească.

Pe această credință ei vor sluji până la capăt.

Oricât de frumos și de complet ar părea programul lupistilor, tărăniștilor, liberalilor, puteți fi asigurați că nici un lupist, nu este gata să moară pentru programul lupist, nici un georgist pentru al lor și așa mai departe.

De aceea, eu pun mai puțin temeiul pe oamenii adunați la baza marilor credințe care nu te vor lăsa până la moarte.

Miscarea noastră legionară are mai mult caracterul unei mari școli spirituale.

Ea tinde să aprindă credințe nebănuite, ea tinde să transforme, să revoluționeze sufletul românesc.

Strigați în toate părțile că răul, mizeria, ruina, ne vin de la suflet.

Sufletul este punctul cardinal asupra căruia trebuie să se lucreze în momentul de față. Sufletul individului și sufletul multitudini.

O minciună sunt toate programele noi și sistemele sociale fastuoase etalate poporului dacă în umbra lor rănește același suflet de tâlhari, aceeași lipsă de conștiință întru îndeplinirea datoriei, același duh de trădare față de tot ce-i românesc, același desfrâu, aceeași faptă de risipă și de lux.

Chemati sufletul neamului la o viață nouă. Nu căutați succesele electorale dacă ele nu înseamnă în același timp biruința forțelor organizate ale sufletului înnoit.

Programele, cum adică? Credeti că noi nu putem seca mlăstini?

Nu putem capta energiile din munți și electrifica țara? Nu putem

înălța orase românești? Nu putem face ca lanurile noastre să

producă împătrit? Nu putem pe pământul nostru bogat asigura

pâinea fiecărui român? Nu putem face legi care să asigure o bună

funcționare a unui mecanism de stat apropiat timpului și

specificului nostru național? Nu putem face planuri quinquenale?

Noi nu vom putea ridica aici în creștetul Carpaților o patrie care

să strălucească ca un far în mijlocul Europei? Și care să fie

expresia geniului nostru românesc? Putem.

Dar marea greșeală a multor oameni politici a fost aceea de a-si fi etalat programele în amănunte mai înainte de a fi pusi în situația de a le realiza.

Avem si noi programe în buzunar. Ele se studiază neconținut, dar se păstrează pentru timpul lor. Vă întrebă lumea ce veti face? Spuneti-i că oamenii năzdrăvani pot să facă multe.

Deocamdată programul nostru este:

1) Să realizăm forță;

2) Să manevrăm acea forță astfel ca să învingă toate forțele adverse.

3) Si apoi să aplicăm măsurile programetice propriu-zise.

Căile ne sunt legale. In orice caz, amănuntele, fie tactice, fie programatice, fac parte din secretul de operațiuni al fortelor de luptă.

PUNCTUL 88. Din manifestul "O ruină".

Ruina.

Nu este om care să aibă ochi si care să nu vadă că tara aceasta bogată a ajuns o ruină. Ruină gospodăria țaranului, ruină satul (o mână de oameni necăjiti care se vaită), ruină comuna, ruină judetul, ruină muntii văduviti, ruină câmpurile părăginite care nu mai aduc nimic bietului plugar, ruină bugetul statului, ruină tara. Si pe deasupra acestor ruine întinse cât tine pământul românesc, o ceată de misei, o ceată de imbecili, o ceată de tâlhari fără rusine si-au ridicat palate în sfidarea țării, care geme de durere si spre pâlmuirea suferinței tale, țaran român.

Niciodată în lume nu s-a văzut un tablou mai revoltător, mai dureros si mai obraznic.

Pe deasupra milioanele de gospodării cari se distrug, deasupra milioanele de suflete sărace cari plâng , se înaltă batjocoritor palatul tâlhăresc al jefuitorului de țară.

Cine este acesta?

Căutati-l prin orasele înstrăinate si-l veti găsi. Este fostul ambuscat de la 1916. Este eroul de al 100 de km din dosul frontului sau trădătorul de frati si de țară; este îmbogățitul de războiu, omul de afaceri, este profitorul de pe urma sângelui care tu l-ai vărsat, picătură cu picătură din rănile tale adânci.

Când te-ai întors la 1918, te-ai închinat lui văzându-l gras, frumos îmbrăcat, iat tu în niste zdrente; de atunci el te-a luat în arendă, iar tu ai căzut în stăpânirea lui cu tara pe care tu ai creat-o pe

câmpurile de bătălie.

Cum veti fi voit să ajungă biata țară când un Stere, condamnat la moarte pentru înaltă trădare si apoi iertat, este sef de partid în România, când un Socor, condamnat si degradat pentru trădare, este parlamentar si director de ziar si conduc politica românească? Când atâția ambuscati stau în fruntea treburilor țării?

Am înălțat un steag.

În contra lor, în contra celor care au ruinat țara, în contra cetelor de străini si înstrăinati care ne-au supt si măduva din oase, am înălțat un steag.

Când am plecat sub umbra lui am cerut binecuvântarea ostasilor care au căzut pe câmpul de luptă pentru România Mare si am făcut apel la toti cei care au rămas în viață în urma gravelor lupte. Steagul acesta răzbunător a învins la Neamt cetele cutezătoare ale politicianilor. Steagul acesta le-a zdrobit la Tutova.

Steagul acesta sfintit în două bătălii, îl purtăm de la un capăt la altul al țării.

El îmbărbătează pe ai nostri si bagă groază în adversari.

Ne-am numit legionari.

Noi, slujitorii acestui steag nu ne-am legat împreună ca să furăm țara nu ne-am legat împreună ca să ne căpătăm partizani, si să le dăm ca să roadă oase din oasele țării.

Noi ne-am legat împreună să rămânem săraci până la mormânt, vom săraci si acei ce suntem bogati, dar ne-am legat să biruim. Să învingem si să răzbunăm.

Stăm gata de jertfă, stăm gata de moarte cu totii.

Acestia suntem noi, legionarii.

Zadarnic si gresit ne-au confundat unii săteni si orășeni, crezând că noi luptăm ca să-i căpătuim pe dânsii si să le facem poftele, să le dăm țara ca s-o mănânce.

Ei bine, nu!

C. Z. C.

PUNCTUL 89. Către purtătorii duhului nou.

LEGIONARI,

Cuvântătorii partidelor vechi, cutreeră din nou satele cerându-vă ajutor pentru ca să se poată reface. Sub domnia lor, românismul de pretutindeni a sărăcit si a îngenunchiat în fata străinului pripăsit de curând. Rosturile mari ale patriei sunt părăsite. Lumea

noastră politicianizată, nu mai vede în față decât interesul partidului, pentru a cărui biruință sacrifică în fiecare zi și în fiecare ceas, însuși viitorul nostru ca neam.

Se prăbuesc pădurile din muntii încâpuți pe mâna veneticilor. Geme inima în motii și în maramuresenii uitate de toată lumea. Muncitorii români părăsiti îngroasă rândurile comunistilor jidani. Comerțul românesc lipsit de protecție, îngenunchiază în lupte neegale cu străinul.

În cadrele armatei noastre glorioase, pătrunde tot mai adânc și tot mai sus, germenul dizolvant și corupător de conștiințe. Și ceasuri grele se prevăd în viitor. De vom fi chemați cândva la marele examen internațional, cine va mai apăra pământul țării și gloria drapelului nostru?

Tăranul român își vinde produsul sub pretul de cost. Misiții s-au înmulțit și ne inundă. Cafenelele sunt pline de cămătări și samsari. Ei se înmulțesc în dauna celor care muncesc. Poporul este spoliat. Românul, înglodat în datorii, a ajuns rob modern al bancherului jidan.

Tara împărțită în partide, care se sfâșie unele pe altele, se dărâmă sub ochii noștri.

Conducerea partidelor vechi nu este o conducere de mână tare, și nu are nici un pic de direcție naționalistă, de oblăduire și încurajare a elementului românesc, care ține de multe secole pe umerii săi viața țării.

Legionari,

În fața acestei situații, și mai înainte ca politicianismul condamnat să se poată reface, am tras spada și am înălțat steagul cel nou al vremii.

Se simte prin aer, tot mai accentuat, nevoia unor alte principii de viață politică morală.

Despoliticianizarea țării este o poruncă a vremii.

În locul partidelor vechi se simte nevoia unei înnoiri. În locul partidelor mereu aplecate străinilor, politica de neatarnare și încurajare a românismului susținător de țară.

Spuneți celor ce vin din nou să vă apuce mâna, că ceasul lor s-a terminat. "Pot pieri toți cuvântătorii acestia".

De acum încolo de un singur glas va trebui să ascultați, tainic și nepătruns ca Dumnezeu: chemarea patriei. Acest glas să-l audă toată suflarea voastră. Lui să vă supuneți într-un singur suflet.

Români,
Atunci când glasul si dorinta voastră vor proclama victoria,
România va reînvia. Va înflori. Vor înflori în ea ca bujorii copiii
vostri. Străinul o va respecta. Dusmanul se va teme.
Soldatii ai Legiunii Sfântului Mihail!
Când vouă vă este hărăzit de Dumnezeu să făuriti această
România nouă, când de la Nistru până la Tisa, neamul vă asteaptă
să vă primească în nesfârșite aplauze pe scena istoriei,
izbucnească din piepturile voastre de otel strigătul nostru de luptă
si de victorie: Trăiască România românească!
Trăiască Legiunea!
Corneliu Zelea Codreanu,
Seful Legiunii

PUNCTUL 90. Manifestul profesorului Cristescu (model de manifest).

Români din judetul Vlasca!
O miscare nouă si hotărâtă, îndrumată de crezul unei actiuni de
faptă românească, de jertfă si cinste în conducerea statului, si-a
înteles chemarea din strigătul de durere si revoltă al unui neam
întreg.
Pentru această țară amăgită de o bandă de politicieni profitori si
prădalnici, amenintată si umilită în rosturile ei de toti străinii si
înstrăinatii, Legiunea vine astăzi ca o miscare de avânt si tinerete,
de entuziasm si disciplină ostăsească. Sub scutul religiei noastre
strămoșesti, cheamă la luptă pentru întronarea unei vietii noi de
cinste si dreptate.
In fruntea ei stă fiul Moldovei, Corneliu Zelea-Codreanu, care
înfruntând prigoană si pătîmind suferință, luptă neîncetat pentru
mântuirea neamului nostru si pentru triumful dreptății.
Din ordinul lui am luat conducerea Legiunii în acest judet să-mi
fac sfânta datorie de român să chem în această organizatie pe cei
cărora le-a rămas scumpă vatra strămoșească si care sunt hotărâti
să lupte în spiritul de jertfă alături de noi pentru biruinta
românismului si a dreptății.
Români vlăsceni!
Intelectuali, negustori, plugari si muncitori, înțelegeti porunca
vremii si înrolati-vă în Legiune.
Prof. Vasile Cristescu

PUNCTUL 91. "Cuzistii"

Camarazi,

Nu veti uita niciodată că acești oameni denumiți "cuzisti", și-au bătut joc zece ani, neconțenit de toate suferințele noastre.

Pe spatelul nostru - copiii de altădată ai tuturor închisorilor și ai tuturor ceasurilor grele - și-au ridicat pentru ca a doua zi să ne scuie în obrazul de atâtea ori lovit de dușmani.

PUNCTUL 92. Articolele din legile țării asupra cărora trebuie să faci atenție agenții forței publice (primari, jandarmi, politisti, etc.) care se opun propagandei Legiunii, abuzând de forță:

DESPRE INFRACTIUNI

Art 187 cod penal: NU se socoteste ca infractiune: faptul impus sau autorizat de lege, dacă este executat în condițiile ei; faptul care a fost săvârșit de organul competent în virtutea unui ordin de serviciu, dacă acest ordin este dat în formele legale de autoritatea competentă și dacă nu are un caracter vădit ilegal.

Când executarea unui ordin de serviciu constituie o infractiune, șeful sau superiorul care a dat ordinul, se pedepsește ca autor al acelei infractiuni împreună cu acela care a executat ordinul.

ARESTARILE.

Art. 11 din Constituție: Libertatea individuală este garantată.

Nimeni nu poate fi detinut sau arestat, decât în puterea unui mandat judecătoresc motivat, care trebuie să fie comunicat în momentul arestării sau cel mai târziu în 24 de ore după reținere sau arestare.

Art. 254 codul penal: Mandatul trebuie să fie emis de judecătorul de instrucție, de ministrul public sau de instanțele judecătorești în cazul în care legea le dă acest drept, afară de dreptul de reținere pentru cercetări acordat ofițerilor de poliție judiciară în interesul primelor cercetări.

Art. 207 cod penal: Reținerea pentru cercetări nu poate dura mai mult de 24 de ore, când cineva a fost reținut pentru cercetări mai mult de 24 de ore, ofițerul de poliție judiciară care l-a reținut se pedepsește cu închisoare corecțională de la 1-3 ani, interdicție corecțională de la 1-3 ani.

Art. 272 combinat cu 245 din codul penal: Funcționarul public

care uzurpând o atribuție sau abuzând de puterea sa legală, sau depășind limitele competenței sale, ori nesocotind sau violând formalitățile prescrite de lege ori abătându-se în orice alt mod de la îndatoririle inerente funcțiunii sale, arestează, detine ori retine pe cineva sau ordonă să se facă aceasta, comite delictul de arestare ilegală și se pedesește cu închisoare corecțională de la 1-3 ani și interdicție corecțională de la 1-3 ani.

PERCHEZITII

Art. 11 din Constituție: Nimeni nu poate fi perchezitionat, decât în cazurile și formele prevăzute de legi.

Art. 13 din Constituție: Domiciliul este neviolabil. Nici o vizitare a domiciliului nu se poate face decât de autoritățile competente în cazurile anume prevăzute de lege și potrivit formelor de ea prescrite.

Art. 242 procedura penală: Dacă inculpatul este detinut, orice perchezitie la locuința sa se face în prezența sa sau a unui împuternicit al său, sau dacă nu este posibil, în prezența unui membru al familiei lui. Când perchezitia se face de un ofiter de poliție judiciară, care nu este magistrat, asistenta a doi martori este obligatorie. Dacă inculpatul este liber, el este chemat să asiste la perchezitie, fără încunostiintare prealabilă.

Art. 249 procedura penală: în afară de crimă sau delict, nici o perchezitie nu se poate face de la ora 20 până la ora 6, în interiorul unei case, contra voinței celui care locuiește, decât de judecătorul de instrucție în persoană.

Art. 499 codul penal: Funcționarul public care depășind limitele competenței sale, sau abuzând de puterea sa, ori fără respectarea formalităților impuse de lege, se introduce sau rămâne în locuința unei persoane, sau în localul său de afaceri, în dependințele acestora, sau într-un loc împrejmuit în contra voinței aceluia care locuiește acolo, sau care are dreptul de a dispune de ele, comite delictul de violare de domiciliu și se pedesește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani. Dacă cu această ocazie se face și perchezitie domiciliară sau alt act arbitrar, pedeapsa este închisoare corecțională de la 1-3 ani și amendă de al 2000-5000 lei.

Tentativa se pedesește.

Art 40 din legea de organizare a jandarmeriei rurale: Actele care ar atinge sau restrânge libertatea individuală nu pot fi executate decât pe bază de ordin scris, oricare ar fi autoritatea de la care

emană.

Art 39 din legea de organizare a jandarmeriei rurale: la cererea părții vătămate, jandarmul este obligat a elibera pe loc copie certificată de pe ordinul primit.

ELECTORALE

Art. 12 Legea electorală: Cetățenii români își vor executa dreptul de vot pe baza cărților de alegător ce li se vor elibera conform listelor electorale.

Art. 24 Legea electorală: Orice cetățean poate reclama presedintelui biroului electoral județean împotriva aceluia care sunt îndatorati a-i elibera cartea de alegător și care în mod intenționat refuză a i-o da. Presedintele primind plângerea, va ordona eliberarea cărții și cei îndatorati a o face, sunt datori a se conforma.

Art 115 Legea electorală: Acei care, prin lovituri sau violente vor fi influențat votul unui alegător sau îl vor fi pus în pozițiunea de a se abține de la vot, se vor pedepsi cu închisoarea de la o lună până la 3 luni și cu amendă de la 500 la 2000 lei.

Art. 120 Legea electorală: Manifestele și publicațiunile electorale care nu contin instigațiuni contra ordinii și siguranței statului sau calomnii, nu se pot împiedica de a se afișa pe străzi și în pietele publice. Cei care intenționat le vor distruge, se vor pedepsi cu amendă de la 500 la 2000 lei.

Art. 122 Legea electorală: În caz când ministerul public n-ar lua inițiativa, 20 alegători au dreptul de a intenta și susține acțiunea publică pentru pedepsirea delictelor comise în timpul alegerilor.

Art. 232 cod penal: Acela care prin violență sau amenințare împiedică pe un cetățean să-și exercite drepturile sale politice sau cetățenesti, se pedepsește cu detențiune simplă de la 3 luni la un an și interdicție corecțională de la 1-2 ani.

Art. 235 cod penal: Acela care prin orice mijloace împiedică exercitiul liber al dreptului electoral, sau care falsifică în mod esențial lucrările sau actele de preparare ori executare ale operațiunilor electorale sau de constatare a rezultatului acestuia, comite delictul de fraudă electorală și se pedepsește cu închisoare corecțională de la 1-3 luni. Dacă faptul e comis de o persoană însărcinată de a conduce, supraveghea sau asista la operațiunea electorală, pedeapsa este închisoarea corecțională de la 6 luni la 2 ani și interdicție corecțională de la 1-3 ani. Acțiunea penală, dacă

nu a fost pusă în mișcare de partea vătămată sau de ministerul public, va putea fi pusă în mișcare și susținută de un număr de 20 de alegători.

REFUZ DE SERVICIU

Art. 243 cod penal: Funcționarul public care pe nedrept, refuză, omite sau întârzie în îndeplinirea unui act, la care este obligat în virtutea funcțiilor sale sau serviciului său, comite delictul de refuz de serviciu datorat legalmente și se pedepsește cu închisoare corecțională de la 6 luni la un an și o amendă de la 2000-5000 lei.

ABUZ DE PUTERE

Art. 245 cod penal: Funcționarul public care, uzurpând o atribuțiune, sau abuzând de puterea sa legală, sau depășind limitele competenței sale, ori nesocotind sau violând formalitățile prescrise de lege, ori abătându-se în orice alt mod de la îndatoririle inerente funcțiunii sale, săvârșește un act pe care legea nu-l consideră infracțiune, în scopul de a-i procura cuiva pe nedrept, vreun folos, sau de a-i cauza o păgubire de orice fel, comite delictul de abuz de putere și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani și interdicție corecțională de la 1-3 ani. Aceeași pedeapsă se aplică și atunci când faptul se săvârșește în scopul de a constrânge pe nedrept o persoană să facă, să omită, sau să sufere ceva. Tentativa se pedepsește.

ABUZ DE AUTORITATE

Art. 246 cod penal: Funcționarul public care fără just motiv, face uz de forță armată, întrucât acest fapt nu ar constitui o infracțiune mai gravă sau în urma lui nu s-ar fi produs o infracțiune mai gravă, comite delictul de abuz de autoritate și se pedepsește cu închisoare corecțională de la 1-3 ani și interdicție corecțională de la 1-3 ani.

PURTARE ABUZIVĂ

Art. 248 cod penal: Funcționarul public care, în exercitiul funcțiunii sale, adresează persoanei injurii sau întrebuintează față de ea violență, întrucât faptul nu ar constitui o infracțiune mai gravă, comite delictul de purtare abuzivă și se pedepsește cu închisoarea corecțională de la 1-3 luni.

VIOLARE DE SECRETE

Art 502 cod penal: Acela care sustrage sau suprimă o corespondență închisă sau deschisă sau orice alt înscris, care nu sunt adresate lui, comite delictul de sustragere a corespondentei și se pedepsește cu închisoare corecțională de la una lună la un an, iar când divulgă conținutul spre a-și procura un folos material sau cauzându-i altuia un prejudiciu material sau moral, pedeapsa este închisoarea corecțională de la 1-3 ani și amendă de la 2000-3000 lei.

Art. 503 cod penal: Acela care în mod fraudulos obține sau întrebuințează o comunicare telegrafică sau convorbire telefonică, comite delictul de interceptare frauduloasă a comunicării telegrafice sau telefonice și se pedepsește cu închisoare corecțională de la 1-5 luni.

Când infractorul divulgă comunicarea telegrafică sau telefonică spre a-și procura un folos material sau cauzează altuia un prejudiciu moral sau material, pedeapsa este închisoarea corecțională de la 6 luni la 2 ani.

Art. 504 cod penal: Când delictul de mai sus se comite de funcționarii publici, pedeapsa este sporită cu un plus până la 2 ani.

Deci: funcționarul public face sau ceea ce îi ordonă legea sau ceea ce îi ordonă superiorul său. Când el execută un ordin pe care i-l dă legea, acel ordin trebuie să fie executat în condițiile legii, cu formalitățile pe care ea le cere, iar când el execută ordin de serviciu dat de un superior al său, acel ordin trebuie să fi fost dat în formele pe care le prevede legea, să fi fost dat de un superior care avea dreptul să-l dea și să nu fie contrar legii; iar cel ce primește acest ordin, trebuie să aibă dreptul de a-l executa.

Dacă în baza unui ordin de serviciu, inferiorul comite o crimă sau un delict, se pedepsește atât el cât și superiorul care a dat acel ordin.

Libertatea individuală este garantată prin Constituție. Orice act care atinge această libertate nu poate fi executat decât pe bază de ordin scris, oricare ar fi autoritatea care dă acest ordin. Când un jandarm execută un ordin care privește libertatea unui om (arestare, percheziție domiciliară), dacă acel om cere, jandarmul este obligat să-i elibereze pe loc copie certificată de pe ordinul ce execută.

Constitutia țării prevede ca nimeni să nu fie arestat decât pe baza unui mandat judecătoresc, iar acest mandat trebuie să fie arătat celui arestat, chiar în momentul arestării sau cel mai târziu în 24 de ore după arestare (conf. Art. 11 din Constituție).

Codul penal cere ca mandatul de arestare să fie dat de judecătorul de instrucție, sau de procuror, sau de o instanță judecătorească.

Legea dă dreptul ofiterilor de poliție judiciară (procuror, judecător de instrucție, judecător de ocol rural, comisar, sef de post) de a reține pentru cercetări pe cel învinuit, dar această reținere nu trebuie să treacă peste 24 de ore, ofiterul de poliție judiciară care l-a reținut, va fi pedepsit conf. Art. 207 cod penal.

Când un functionar public arestează sau ordonă să fie arestat cineva fără ca legea să-i fi dat dreptul de a face sau ordona el arestări sau chiar când are acest drept, dacă arestează pe cineva după bunul său plac, fără a ține seamă de formalitățile pe care le cere legea, va fi pedepsit conf. Art. 272 cod penal

penal, pentru arestare ilegală.

Deci când un agent al forței publice vine să te aresteze, întreabă-l în ce calitate o face și cere-i să-ți arate ordinul scris.

Constitutia spune că nimeni nu poate fi perchezitionat, decât în cazurile pe care le prevede legea și numai pe formele pe care le arată (art. 11 din Constituție).

Domiciliul este inviolabil. Nici o vizitare a domiciliului nu se poate face decât de autoritățile în drept, numai în cazurile arătate de lege și numai cu formalitățile pe care le cere legea. Autoritățile care au acest drept sunt: ofiterii de poliție judiciară (judecătorii de instrucție, procuror, judecători de ocol rural, comisar, sef de post) și nu pot să facă perchezitie domiciliară decât cu autorizația scrisă a judecătorului de instrucție. Dacă cel căruia i se face perchezitie la domiciliu este arestat, perchezitia la locuinta sa nu se poate face decât fiind de față cu el, sau un om împuternicit de el, sau cel puțin un membru din familia sa. Când perchezitia o face un comisar sau un sef de post, trebuie să fie de față și doi martori.

Dacă inculpatul este în libertate, trebuie chemat să asiste la perchezitie (art 208 procedura penală, art 247, 249 pr. Gen).

Perchezitiile domiciliare nu se pot face între orele 8 seara și 6 dimineata, decât în caz de crimă sau delict. Judecătorul de instrucție o poate face oricând (art, 249 pr. Pen.).

Când un functionar public se introduce în locuinta sau în curtea unei persoane, fără voia celui care locuiește acolo, abuzând de

puterea sa si neavând nici o autorizatie, va fi pedepsit conf. Art. 499 c. P., pentru violarea domiciliului. iar dacă cu această ocazie a făcut si perchezitie domiciliară, sau a insultat, ori a lovit pe cel ce locuieste acolo va fi pedepsit si mai grav (art. 499 c.p.)

Toti cetățenii români, înscrși în listele electorale au dreptul să voteze. Orice legionar, care a împlinit 21 de ani, e dator să se înscrie în listele electorale.

Dacă nu ti se dă cartea de alegător, reclamă imediat presedintelui biroului electoral judetean.

Manifestele electorale pot fi afisate pe străzi si în pietele publice oricând, nu numai în timpul alegerilor.

Ordonantele prin care prefectii de judete interzic aceasta, trebuie să se stie de toti legionarii că sunt ilegale.

Cine distruge afisele electorale, va fi pedepsit conf. Art. 120 din legea electorală.

Cine împiedică pe un cetățean să voteze, va fi pedepsit conf. Art. 232 c. p.

Nimeni nu are voie să voteze de mai multe ori va fi pedepsit conf. Art 235. c. p. 20 de alegători vor putea reclama la Parchet.

Dacă un legionar introduce o petitie la o autoritate si cere facerea unei cercetări si cei datori să rezolve petitia nu voiesc, sau interzic rezolvarea, spre a-si arăta astfel ura contra noastră, legionarul trebuie să stie că acel functionar public de va fi reclamat, va fi pedepsit după art. 243 c. p.

Autoritățile comit deseori abuzuri de putere mai ales față de legionari, fapte neîndreptățite de lege si fără ca autoritățile ce le săvârșesc să aibă în puterea lor a le face, fie pentru a aduce un folos vreunui protejat al lor, fie pentru a aduce o pagubă unui legionar.

Aceste abuzuri se pedepsesc conf. art. 245 c.p.

Legionarii nu trebuie să se lase călcati în picioare.

Dacă un functionar public, o autoritate (ex. prefectul de judet sau altul), face uz de forta armată, fără motiv temeinic se pedepseste conf art. 246 c.p.

Functionarul public trebuie să se poarte frumos cu cei pe care e dator să-i servească.

Dacă, fiind în exercitiul functiunii sale, insultă sau loveste pe cei pe care trebuie să-i servească, va fi pedepsit după art. 248 c. p.

Secretul scrisorilor este garantat de Constitutie.

Nimeni nu are voie să deschidă scrisorile închise ale altuia si nici

să le citească pe cele deschise, căci va fi pedepsit conf. art. 502 c.

p.

Se întâmplă ca secături guvernamentale, sau autorități, să deschidă scrisorile, chiar recomandate, adresate legionarilor, invocând pentru aceasta cenzura sau starea de asediu.

Legionarii trebuie să știe că acestea sunt curate abuzuri și că nici o lege din lume nu dă dreptul unui oarecare să deschidă scrisorile altuia sau să oprească ziarele și publicațiile ce vin legionarilor cu posta, sau să asculte pe furis și să vândă convorbirile telefonice ale legionarilor.

Contenciosul Legionar Central.

PUNCTUL 93. Poezia Sefului de cuib.

VOM BIRUI !

Ascultă 'n munte sună glas de bucium,
Si'n jur de tine toate adânc se zbucium!

Inaltă-ti fruntea și te scoală

Tu cel crescut în vechea scoală,

Si intră hotărât în oaste

Căci țara cei ce vor s-o piardă

S-au pripăsit în stoluri de lăcuste

Si-ti fac hotarele tot mai înguste

De esti pe vreo răstoacă de la munte,

Pe plai, pe dealuri sau pe văi afunde,

La câmp ce se întinde cât e zarea,

Nu pregeta s-asculti chemarea .

In Legiune suntem mii de mii

Bărbati, feciori voinici chiar și copii,

In pieptul nostru al tuturor

Ne clocoteste acelasi dor:

Pământul strămosesc încins de Nistru,

De Tisa și de bătrânul Istru

Cu toate nesfârșitele comori

Să fie numa-l nostru-n viitor...

Ascultă, esti tu oare multumit

Că toată jertfa celor ce-au murit

Pe front ca fumu-n vâț s-a irosit?

Te rabdă inima pe tine oare,

Să vezi cum neamul tău în sârăcie moare

Pe când străini - adusi de vânt -
Stăpâni pe tot ce-aduce aur si argint
Se lăfăiesc sătui de bine până-n gât
In târguri cu palate
Obraznic luminate?
Te scoală chiar acum române,
Si-n rând cu noi păseste-n Legiune
Si vei simti fiorul hotărârei sfinte
Si binecuvântarea celor din morminte!

5 Martie 1933 PETRE C. STEFAN, tărăn
Seful grupului Bălcesti - Arges

Această brosură este legea fundamentală a Legiunii, singura care angajează oficial organizatia. Tot ce a apărut mai înainte rămâne desfiintat.

**Camarazi,
Am scris această cârticică pe întelesul vostru al tuturor. De acum la treabă.**

SEFUL LEGIUNII.

JURĂMÂNTUL LEGIONARILOR MOTA SI MARIN

JUR în fata lui Dumnezeu,
In fata jertfei voastre sfinte pentru Hristos si Legiune.
Să rup din mine bucuriile pământesti,
Să mă zmulg din dragostea omenească,
Si pentru învierea neamului meu,
In orice clipă,
Să stau gata de moarte,
JUR !

JURĂMÂNTUL CADRELOR LEGIONARE

Iubiti Camarazi,

Ori de câte ori am fost în fata unei jertfe legionare, mi-am spus: ce îngrozitor ar fi ca pe sfânta jertfă supremă a camarazilor să se instituiască o castă biruitoare căreia să i se deschidă portile către viața afacerilor a loviturilor fantastice, a furturilor, a îmbuibărilor, a exploatării altora.

Deci au murit unii, pentru ca să slujească poftelor de îmbogățire, de viață comodă și desfrânare a altora!

Iată, acum ne-a adus Dumnezeu aici, în fata celei mai mari jertfe pe care putea să o dea Miscarea Legionară.

Să punem inima, fruntea și trupul lui Mota și a camaradului său Marin temelie Națiunii Române. Fundament peste veacuri pentru viitoarele măriri românești.

Să punem deci pe Mota și Marin bază viitoarei elite românești, care ea, va fi chemată să facă din neamul acesta ceea ce deabia îndrăznește mintea noastră.

Voi, care reprezentați primele începuturi ale acestei elite, să vă legați prin jurământ, că vă veți comporta în așa fel încât să fiți cu adevărat începutul sănătos, de mare viitor al elitei române, că veți apăra întreaga Miscare Legionară, ca ea să nu alunece pe căi de afaceri, de lux, de trai bun, de imoralitate, de satisfacție a ambițiilor personale sau poftelor de mărire omenească.

Veti jura că ați înțeles, că deci nu mai există nici un dubiu în conștiința Dvs. că Ion Mota și Vasile Marin n-au făcut uriasa lor jertfă pentru ca noi câțiva de azi sau de mâine, să ne îmbuibăm de bunătați și să benchetuim pe mormântul lor. Ei n-au murit ca să biruim prin jertfa lor o castă de exploatare pentru a ne așeza noi în palatele acestei caste, continuând exploatarea țării și a muncii altora, continuând viața de afaceri, de lux, de destrăbălare.

În cazul acesta, biata multime a românilor prin biruința noastră, ar schimba numai firma exploatare, iar țara stoarsă și-ar încorda istovitele puteri ca să suporte o nouă categorie de vampiri care să-i sugă sângele, adică noi.

O! MOTA, tu n-ai murit pentru aceasta. Jertfa ta ai făcut-o pentru neam.

De aceea, veti jura că ați înțeles că a fi elită legionară, în limbajul nostru, nu înseamnă numai a lupta și a învinge, ci înseamnă:

Permanentă jertfă în slujba neamului, că ideea de elită este legată de ideea de jertfă, de sărăcie, de trăire aspră și severă a vieții, că unde încetează jertfărea de sine, acolo încetează elita legionară.

Vom jura deci, că vom lăsa prin legământ urmașilor să vină să jure la mormântul lui Mota și Marin pe următoarele condiții esențiale ale elitei, pe care noi însine jurăm:

1. Să trăim în sărăcie, ucigând în noi poftele de îmbogățire materială.
2. Să trăim o viață aspră și severă cu alungarea luxului și îmbuibării.
3. Să înlăturăm orice încercare a exploatarii omului de către om.
4. Să jertfim permanent pentru țară.
5. Să apărăm Miscarea Legionară cu toată puterea noastră împotriva a tot ce ar putea să-o ducă pe căi de compromisuri sau compromitere; sau împotriva a tot ce ar putea să-i măcar înalta linie morală.

MOTA ȘI MARIN,
JURĂM!
București 12 Februarie 1937.

CELE 10 PORUNCI

de care să se țină legionarul pentru a nu se rătăci de pe drumul său glorios în aceste zile de întuneric, de urgență și de satanică ademenire. Pentru că să știe toată lumea că noi suntem legionari și rămânem legionari până în veacul veacului.

1. NU CREDE în nici un fel de informații, de vestii, de păreri despre Miscarea Legionară, citite în orice foaie ar fi, chiar dacă pare a fi naționalistă, sau șoptite la ureche de agenți, sau chiar de oameni de treabă.

Legionarul nu crede decât în ordinul și cuvântul sefului său. Dacă acest cuvânt nu vine, înseamnă că nimic nu este schimbat și că legionarul își merge în liniște drumul său înainte.

2. DĂ-TI SEAMA BINE pe cine ai în față. ȘI cântărește-l cum trebuie și când este un inamic care vrea să te înșele și când este un prieten prost, pe care l-a înșelat mai înainte un inamic.

3. PĂZESTE-TE ca de o mare nenorocire de omul străin care te îndeamnă să faci ceva. El are un interes si voieste sau să-si facă interesul prin tine, sau să te compromită în fata celorlalti legionari.

Legionarul actioneazã numai din ordin sau din initiativa sa proprie.

4. DACĂ vrea cineva să te ademenească sau să te cumpere: scuipe-l în ochi. Legionarii nu sunt nici prosti, nici de vânzare.

5. FUGI de cei ce voiesc să-ti facă daruri. Nu primi nimic.

6. INDEPĂRTEAZĂ-TE de cei ce te linguesc si te laudă.

7. UNDE sunteti numai trei legionari, trăiti ca fratii între voi: unire, unire si iar unire.

Sacrifică tot, calcă-te pe tine în picioare cu toate poftele si cu tot egoismul din tine pentru această unire. Ea, **UNITATEA**, ne va da biruinta.

Cine este contra unității, este contra biruintei legionare.

8. NU-TI VORBI DE RĂU camarazii. Nu-i pârî. Nu sopti la ureche si nu primi să ti se soptească.

9. NU TE SPERIA dacă nu primești ordine, vesti, răspunsuri la scrisori; sau dacă ti se pare că lupta stagnează. Nu te alarma, nu lua lucrurile în tragic căci Dumnezeu este deasupra noastră si sefii tăi cunosc drumul cel bun si stiu ce vor.

10. IN SINGURĂTATEA TA roagă-te lui Dumnezeu, în numele mortilor nostri, pentru ca să ne ajute să suferim toate loviturile până la capătul suferintelor si până la marea înviere si biruință legionară.

Martie 1935

Corneliu Zelea Codreanu

ASOCIATIA <PRIETENII LEGIONARILOR>

Statutele

Iată statutele asociatiei:

< Am luat initiativa de a stabili o legătură între cei cari n-au devenit si nu pot deveni legiuonari.

< Sunt multi care au fost cu sufletul alături de această miscare, dar nu s-au putut încadra fie pentru că au fost functionari la stat, întreprinderi particulare, fie pentru că au fost comercianti sau

industriasi îngrăditi de multe greutate în meseriile lor, fie pentru că sunt în asa fel construiti sufleteste încât nu s-au putut integra complet în spiritualitatea severă a acestei miscări.

Totusi sunt o bună parte de români din această țară, care recunosc că tinerilor acestora merită să li se trimită o mână de ajutor pe frontul pe care ei îngheată luptând pentru țară.

< Priviti în toate părțile: țări ca Italia, Belgia si Germania care înviază la viață nouă si-si taie din biruintă în biruintă drumuri noi sub soare.

< Numai noi, numai noi românii stăm. Privim nepăsători la toate zvârcolirile tineretului nostru si credem în toate calomniile care se aruncă asupra lui.

< O întrebare ne sfâșie inima: Fi-vom noi, neamul acesta, sortit numai înfrângerii? Oare să nu putem si noi da lumii o mare biruintă românească?

< Aceste gânduri ne-au făcut să ne orientăm către un fel de asociatie discretă de ajutorare a tineretului denumită "Prietenii Legionarilor".

HOTĂRĂREA CONDUCERII LEGIONARE

Ne-am prezentat conducerii miscării legionare, de unde ni s-a dat următorul răspuns:

< Primim cu multă bucurie propunerea Dvs. Ea ne va fi de un real ajutor pentru biruintă.

< Această propunere însă rezolvă si o altă si o altă problemă.

< In jurul nostru avem: prieteni, indiferenti si dusmani. Am considera un dezastru, dacă mâine, când goarna biruintei va suna peste pământul românesc, cei care au fost prietenii adevăratii ai neamului, ar fi să fie aruncati cu dispret în lături, iar cei care ne-au vrăjmăsit sau au stat indiferenti până în preajma biruintei, ar fi să fie încărcați cu răsplăți nemeritate ca eroi de ultimă oră. Acest trist tablou ne urmăreste de multă vreme. Căci dacă a doua zi după victorie s-ar întâmpla acest lucru, întreaga operă legionară s-ar sfărma.

< De aceea, propunerea Dvs. este salvatoare: pe baza ei vom putea cunoaste pe cei care ne-au fost fost prieteni în ceasuri aspre, pe cei ce au stat indiferenti la toate încercările acestui neam si pe cei ce ne-au duscănit, duscănindu-i viitorul.

< Nu urmărim o răzbunare ci simtim necesitatea de a crea un sentiment al răspunderii în mijlocul acestei natii românești.

Fiecare va trebui să știe că pentru atitudinea sa va răspunde. Nu poate trăi pe lume o nație dispusă la toate părerile, la toate atitudinile, la toate schimbările și la toate compromisurile.>

CEI CE NU POT FI PRIMITI

Asadar, conducerea miscării legionare a aprobat această inițiativă, însă a pus trei condiții:

- Primim pe acești prieteni creștini din orice partid, din orice grupare, din orice categorie socială. Nu ne interesează nici clasa, nici gruparea politică din care fac parte și în care pot rămâne și pe viitor.

- Nu primim niciodată prietenia:

A) A celor care ne-au atacat cu miselie sau au avut o atitudine vecină cu miselia.

B) A celor ce s-au dovedit din raporturile cu noi sau cu alții a fi oameni fără caracter.

C) A celor ca au fost incorecți, agonisindu-și averi din afaceri murdare sau din însușirea banului public.

Oricine deci poate intra în această lume a "Prietenilor legionarilor", în afară de aceste trei categorii.

CONDITIUNI DE INSCRIERE

În urma acestui răspuns, am stabilit de acord următoarele puncte directoare:

I. Prietenii legionarilor ajută pe legionari material și moral după puteri, lunar sau anual.

II. Ei sunt cu totul în afara organizației legionare, ale cărei legi de primire sunt cu mult mai severe.

III. Ei nu se cunosc între ei și nu se întrunesc niciodată.

IV. Ei nu pot fi cunoscuți nici de legionari.

V. Cea dintâi adunare a acestor oameni se va face în ziua Biruinței. Atunci ei vor fi convocați nominal de Șeful Legiunii, vor fi cunoscuți de legionari și sărbătoriti de întreaga suflare.

VI. Posedă un număr de ordine și o parolă.

VII. Vor fi informați corect și la timp asupra tuturor problemelor legionare importante.

Această asociație a luat ființă Vineri 6 Noiembrie 1936.

S F Â R S I T